

DOMOLJUB

LETO 46. V LJUBLJANI, DNE 27. SEPTEMBRA 1953

18 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izbaja se sreda. Spisal in dopolnil naj se pošilja Uredništvu »Domoljuba«; naročila, reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljuba« v Ljubljani. Telefon uprave: 2998

Strašna šiba božia

Velika nesreča je zadela v večjem ali manjšem obsegu te dni premnoge slovenske kraje. Ki so se utrgali in nalivi so napolnili naše in hudournike. Podzemeljske jame na nekraškem svetu so pričele kakor oganjeniki nati iz sebe doslej nevidne množine vode.

Iz vse Slovenije prihajajo strašne vesti o njenih pobesnelih voda. Mostovi padajo, se rušijo, mesta in vasi so poplavljene, povodnih poljih se razlega jok in obup. Zlepa omni naša zgodovina tako obsežne nesreče.

Na Kranjskem je nedvomno najbolj prizadobrepoljska dolina. Vzrok je v glavnem v naših kraških tal, ki ostrogotajo, da so temeljske jame iznehale ogromne množine. V vasi Struge stoji voda ponekod kar po petrov visoko. Čeprav su Lomica, Čerkotična, Mla, Planinska dolina in Ljubljanska barje ni povodnji, vendar pa povodnji v dosednjem obsegu skoraj niso poznale. Še dolgo bo v našem spominu živl občutek sedanje ogromne. Enako velja za dolinjske ravnine, za ribniško dolino, za račensko in grosokotlino in za ravnino od Kostanjevice do k, ki še nikdar ni bila tako podobna ogromnemu jezeru kakor sedaj.

Na Stajerskem je najbolj divjala Savinja. Pri tej reki se mora človek vprašati, ali divovitosti, s katero je prišla povodenj, za la tudi prehitra, preveč geometrska regu.

Z žalostjo se naše ljudstvo zopet zbira okoli škkih žrtev, ki so jih povodnji zahtevale. Na nedolžna otroka Kamniška Bistrica, eno pa Savinja. Nešteto pa je v Sloveniji ljudi, o si pri sedanjih povodnjah s težavo rešili življenje. Nešteto kmetakih družin je izlo vse pridelke in so tako obojense na la-čez zimo.

Mislimo na to, kako se bomo ognili še našim žrtvam letošnje povodnji, na to, da nam strada nešteto kmetakih družin, mislimo na lbo novih mostov, brvi, na zgradbo novih inških domov, ki so jih uničile povodnji.

Čele potem, ko se vode odtečejo, bo mo-spoznati nesrečo v celoti. Ko to pišemo, že vpadajo, le Drava še naračča — toda ni vtis o nesreči bo po povodnji nedvomno eji, kakor sedaj, ko škodé niti pregledati moremo. Naj sledijo nekatere podrobnosti. Ljubljana je tako podivljala, da je bil v mosti osrednji frančiškanski most, ki se je posedati. Delavci so s tovornimi avtom-

bili nametali pred srednji pornik silne množine kamenja, da so odpornik zavarovali.

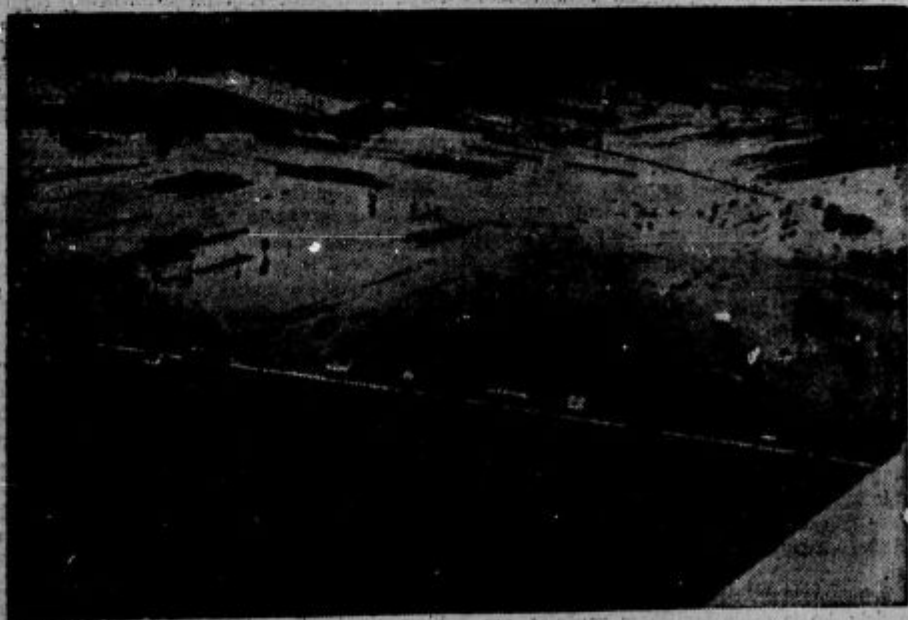
Zalostno sliko nudi ljubljanska barje, ki je popolnoma pod vodo. Družine so se preselile iz stanovanjskih sob v podstrešja, kjer za silo prenočujejo. Može so vso noč reševali živino in imetje. Ob progi od Ljubljane do Borovnice je 16.000 hektarov zemlje pod vodo. Razen železniškega je skoraj ves promet ustavljen. Tudi v drugih krajih ob Ljubljani in Savi je napravila poplava neprecenljivo škodo.

Cerkniški potok je povzročil v Cerknici strašno opustošenje. Naenkrat je voda narastla za 2 m in je začela vdirati v stanovanja, shrambe, hleve in štednje in je grozila, da odnese s seboj ljudi živino in pridelke. Pri Kosu v Cerknici je voda drla celo skozi okno. Stanovanci se niso mogli rešiti na varno. Cela družina s številnimi otroci se je morala zateči na peč, ki je edina še bila nad vodo. Po razburkani vodi so plavali hlodi vseh mogočih velikosti, goli ostanki podrtnih plotov in hlevov, krompir, slama, seno; priplavale so cele skladovnice drv, prašiči itd.

Posebno strašno razdejanje je zadelo razne ribniške in kočevske kraje. Voda je zalila rib-

niško, sodraško, orteneško in dobrepoljsko kotlino. Tam, kjer je bilo preje lepo in rodovito polje, kjer je čakala koroza na kmeta, da jo potrga in je krompir dozoreval, se sedaj prelivajo umazane vode. Povodenj je zajela Sodražico, Zapotok, Vinico, Zlebič in drvela preko šušja čez Jurjevico naravnost proti Ribnici. Po žiralniki zlasti Tentera na Ortenuku so požirali ogromne količine vode, a-jo odvajale po nešteti podzemskih kraških luknjah naravnost proti dobrepoljski kotlini in voda je začela bruhati na dan iz vseh žrel zlasti pa iz podpeške jame. Skoraj isti čas pa je prihrumela voda tudi od vasi Ponikve. Prinašala jo je seboj Rašica. Voda je zalila vas Predstruge, Podpeč, Videm, Ratike, del Bruhanje vasi, Podgorč, Kompolje, Brezje, Kolančo vas, Podtabor, Pri cerkvi, Trzič, Raplovo in Potiskavec. Na nekaterih mestih v Strugah je voda do 30 m visoka. Tudi v stružko cerkev je udrla voda in se dvignila do oltarne mize. Po sredi cerkve plavajo stoli in klopi. Zupnik g. Andrej Orehek se ne more ganiti iz hiše. Itd. Itd.

Naj zadostuje za danes, zakaj 10 Domoljubov bi ne zadostovalo, da vsaj nekoliko opišemo strašno škodo, ki jo je napravila zadnja povodenj skoraj vsej slovenski zemlji in njenemu prebivalstvu.

Pogled na poplavljeno ljubljansko barje.

Na brzojavnem drogu po deroči Savi

V Sevnici je doseglja Sava v soboto dopoldne višino mostu. Silno valovje je odnašalo že mostnice. Ljudje so upali, da bo Sava kmalu upadla, ko se pa to v soboto popoldne ni zgodilo, je bila velika nevarnost, da bo Sava odnesla most. Ker je pa čez ta most napeljana telefonska proga Belgrad—Ljubljana—Jesenice, ki bi bila s padcem mostu pretrgana, je poštena telefonska sekcija odredila telefonično, da se mora proga nujno premestiti od ogroženega mostu. Vendar se pa nihče od brzojavnih delavcev ni upal na most, ker ga je zidovje še komaj še držalo.

Sele na osebno intervencijo poštnih uslužbencev, ki so se pripeljali opoldne iz Ljubljane, se je brzojavni delavec, katerega ime pozdaj še nismo mogli zvedeti, drznil na ogroženi most, da reši telefonsko progo. Previdno se je splazil do brzojavnega droga ter se povzpel nanj. Toda na grozo vseh očividcev se je most zrušil v trenutku, ko je delavec bil na vrhu droga — in brzojavni drog je z njim vred izginil v besnečih valovih. Sele dvesto metrov od kraja nesreče se je brzojavni drog spet prikazal na površju valov in njega se je krčevato oklepal ponesrečeni delavec. Bil je toliko priseben, da se je pri padcu držal droga. Kakor hitro je prišel iz valov, je začel klicati na pomoč. Toda vse zaman. Nihče mu ni mogel blizu. V divji brzini je plaval drog s ponesrečenim delavcem po umazanih savskih valovih.

Iz Sevnice so nemudoma telefonirali v Krško, kjer je prihodnji most čez Savo. Poznavalci krajevnih razmer so si bili takoj na jasnem, da je edino na tem mestu mogoče rešiti delavca jankana, če bi se vzdržal še toliko časa na brzojavnem drogu. V Krškem so gasilci takoj pritrčili na most mnogo vrvi in nanje obesili svetilke, ker se je že mračilo. Na ta način je bilo

upati, da bo plavajoči delavec zagledal vrvi in se jih oklenil. Okoli šestih zvečer, ko je bila že skoraj tema, je res divje valovje prineslo v bližino mostu delavca na brzojavnem drogu. Bil je toliko prisoten, da je razumel klice gasilcev, naj se oklene vrvi, katere je zaradi razsvetljave lahko videl. Delavec je razumel klice in se srečno oprijel vrvi, nakar so ga potegnili gasilci na varno.

Katoliška akcija prosi

Katastrofa poplave je uničila šiviljenjaki obstoj tisočev naših sobratov. Cele vasi in selišča je uničila voda. Na tisoče ljudi je brez hrane, brez obleke, brez krme za živino, brez najpotrebnejšega. V šilovskih prebivališčih stoji voda, ki je hiše in gospodarske prostore napolnila z blatom, prsto in kamenjem.

Krščanska dolžnost nas veže, da takoj pomagamo.

Nujno prosimo, da po vseh županih in dekanijah organizirate pomožno akcijo. Prosimo združne organizacije, karitativne ustanove in odbore Ka, da takoj združijo vse moči za pomožno delo.

Zbirajte predvsem denarne prispevke, živila, obleko in krmo. Vsaka pomoč je dobrodošla. Samo hitite!

Denarne zbirke in prispevke pošiljajte na pisarno KA v Ljubljani, Miklošičeva c. 7 (Vzajemna zavarovalnica). Na isto pisarno javite tudi zbirke šivil, da bo ona javila naslov kamor boste zbirke odposlali.

Za škofljiški odbor KA v Ljubljani
dr. Krek Miha, predsednik.

V vsako hišo Domoljuba!

ALI SE ZAVEDAŠ, DA JE »DOMOLJUB«
KATOLIŠKI TEDNIK, TI PA KATOLIŠKI
KRISTJAN?

Razkolnikov:

Godovanje

Gospodična Julka se je pripravljala za svoj praznik, bližal se je namreč dan njenega godu, ki ga je vedno obhajala zelo slovesno.

Na godovanje je vsako leto povabila nekaj svojih zvestih prijateljic, znanih malomestnih klepetuljic, da so pri sladki torti vse skupaj obkrale kosti ubogih občanov.

Letos se ni tako veselila tega dne.

Julka je bila šolska služkinja in je službo podedovala po svojem očetu, veselem Dolenjcu. Njene dolžnosti so bile vsekakor zelo važne. Skrbela je za vso šolo, poznala je vse otroke in se zanimala za njihov napredek, obrekovala je učitelje in učiteljice, pretepala male šolarčke pred poukom, če so bili preglani. Sicer so ji fantički vračali mišo za drago, rvarili so se z njo in ji kazali jezike.

S skrbjo za šolo je bila združena skrb za občane, če so bili otroci trdoglavi, se je jezila nad starši, da se ne brigajo za vzgojo svoje dece, če so se dobro učili, je obrekovala starše, češ, da imajo preveč pametne otroke, ki jih bodo kmalu stlačili v koš s svojo modrostjo. Vedno je pazila, da je v šoli izadelila vsako nerednost in napasla svojo radovednost.

Julka je pa premalo skrbela za snago, dolge zastave pajčevine so krasile šolske kote in proslavljale služkinjo, ki je imela preveč drugih skrbi.

Pripetilo se je, da jo je pri njenem vzgojnem delu, ko je delila fantičkom zausnice, presenetil gospod upravitelj. Ta šlovec pa, če-

prav je bil vzgojitelj, ni hotel razumeti skrbi za blagor otrok, ki jo je imela Julka. Kratkotermalno ji je prepovedal vtikati se v stvari, ki je ne brigajo, svetoval ji je pa, naj se bolj potrudi za snago, a za paglavce bo skrbel že on sam.

Julka je bila užajena in jezna. Še večji vzrok njene slabe volje pa je bil učitelj Andrej, ki se ni brigal za vroče poglede še ne stare Julke. Ostal je neobčutljiv in zamlan ga je ljubila in čakala, da jo zasnubi.

Da, ta Andrej, kar nesramno ji je zagodel in si izbral drugo ter se sklenil z njo poročiti prav na dan Julkinega godu.

»Naj sel« je zaključila svoje žalostno premišljevanje in šla na delo. Deco je pridno bunkala kakor preje, le bolj pazila je, da ni bilo blizu kakega učitelja.

Pa se ji je vendarle nekaj ponesrečilo, malega sosedovega fantička je v hitrici udarila na oko in deček je glasno tulil. Prišel je upravitelj in si vse zapisal.

Zdaj je bila v resnih skrbeh in kar nič preveč se ni veselila svetega Julijana. Julkinega godu se je menda najbolj bal njen nečak Tonček, ki ga je imela v oskrbi in ga je raje krmila z udarci kakor s kruhom.

Ze nekaj dni preje se je jezila, da mora kuhati tudi za tega paglavca in bo jedel pre-dobro kosilo ker se ne izplača kuhati kar na dve strani, zmerjala ga je, da ji bo vse požrl in mu grozila, da ga bo postavila pod kap. Deček je bil revček brez staršev, ki sta mu prehitro umrla. Trpeti je moral tetino jezo in molčal je.

Nabavite si takoj brošuro

Za občinske volitve

Brošura vsebuje:

zakon o volivnih imenikih
zakon o občinah
uredbo o sestavi
kandidatnih list

Naroča se v

Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani
in stane 5 Din brez poštne.

Ostanki mestu v Celju

Pošljite naročninol

Dan godu je napočil. Na mizi je ležala torta, visoka in črna je vabila polna mračne in tihe sladkosti. Vse je bilo pripravljeno. Julka je skočila še po vino, da bi postregla z njim svojim gostom.

Tedaj je prihitel iz sosedne sobe Tonček s škatico v roki. Stresel jo je. Dvignil je bel nazobčani papir okoli torte in izpustil iz škatle majhno miško prav pod torto. Preden se je miška dobro zavedla, je že ždela pod ogromnim hribom črne sladkosti.

Gospodična Julka se je vrnila. Z njo so pripeljale tudi njene prijateljice. Na torti je gospodična opazila majhno razpoko, a ni se ozirala na to. V milem govoru se je zahvalila prijateljicam za čestitke in že se je zabiskal bridki nož v njeni desnici in se započil v torto.

Tedaj je nekaj zacvililo, izpod torte je prilezla miška in švignila na tla. Prijateljice so zavriščale in kar pobegnile. Julka je razburjena zgrabila kozarec in izpila na dušek kar vrhano mero vina.

Tedaj je nekdo potrkal. Vstopil je šolski vodja, ji vznešeno čestital in pripomnil, da je šolski odbor spoznal, da ima ona mnogo preveč moči in talentov, in da je škoda, da bi jih trafil v taki službi, ker se lahko drugje uspešneje udeležuje. In prav zato je nastavlil odbor drugo služkinjo.

Upravitelj je odšel. Julka je žalostno gledala za njim. Potem se je za strmela v torto in zazdela se ji je, da je prav ta črna sladka gmota kriva vse njene nesreče. Zgrabila je torto in jo treščila na tla.

Voda in ogenj!

Mirno in potrpežljivo pranaša naš kmetovalec breme trdega kmečkega življenja. Dela in dela, a le malo kdaj se mu trud poplača tako, da bi se za uro oddahnil. Za delom ga čaka zopet skrb, za skrbi mu pa preti še vedno nesreča.

Koga je bolj prizadela voda, ki je kot zdvijana bučala preko naših polj, kot kmeta. Njemu najbolj je rušila domove, mu uničevala edino imetje — pridelke. In ni še dosti nesreče. Pride požar in — pri ta druga neugnan sila požre, kar mu je ostalo. Strašne so sile narave, ko planejo iz svojih meja; človek mora brez moči z lastnimi očmi gledati, kako mu voda podira fundamente, kako mu ogenj požira krov.

Težke so posledice — gospodarske in socialne — in ni človeka, ki se mu ne bi usiljevalo vprašanje: kako naj se ubranim groznih posledic? Naj ne bo gospodarja, ki se ne bi zavaroval vsaj proti požaru, ker le z zavarovanjem si zagotovi kapital, s katerim si bo v najhujši nesreči mogel pomagati.

Domača, slovenska Vzajemna zavarovalnica vam za male letne prispevke jamči za povrnitev škode, ki vas zadene ob požaru. Obrnite se do njenega zastopnika, ki je v vsaki župniji.

Z ljublianskega trga

Tržne cene so večinoma netzpremenjene, zlasti cene goveji živini in mesu ter vsem domačim kmečkim pridelkom. — Borzne cene za žito so: nova sremška pšenica 147.50—150 Din, nova baranjska pšenica 147.50 do 150 Din, nova bačka pšenica 155 do 157.50 Din; koruza 112.50—115 Din, vee za 100 kg. — Moka; bačka nularica Din 270 do 275, banatska nularica Din 305—310 za 100 kg, vačonske pošiljke, postavljeno v Slovenijo, plačilo 30 dni.

Nekaj čisto novega za brinetke

Ime Brunetaflor je še novo. Ne bo pa dolgo, ko bodo brinetke ponosne na svoje lepe lase ... negovane z novim Special-Shampoom Brunetaflor.

Učinkuje naravno in edinstveno zaradi hequila, ki ga ima v sebi. Kostanjasta barva, temni ton sta s tem neverjetno poudarjena. Lase je dobe krasen blešč in čudovit lesk. Nenavadno lepo se kodrajo.

Zajamčeno brez sode in kemičnih barvil.

ELIDA SPECIAL SHAMPOO
BRUNETAFLORE

Volili bomo svojo listo

Pri sestavi kandidatnih list je poleg paragrafov, kako se liste sestavijo, podpišejo in vlagajo, najbolj važno, kdo kandidira. To ni le važno za one, ki kandidirajo, pač pa posebno za one, ki bodo volili.

Ko boste kje sestavljali kandidatno listo, glejte na to, da boste postavili kot nosilca liste človeka, ki je res mož, dober in veren gospodar, ki bo mogel veliko delo v veliki občini vzeti v roke. Okrog njega zberite dobre zastopnike vseh okolišev in vseh stanov! Ne zanemarjajte posameznih delov novih občin, ne vlagajte list po okolica, ker sicer ostanete v manjšini, ki ne bo nič pomenila, ker bo najmočnejša lista gospodar v občini. Ne odvrčate drugih stanov, vsi naj bodo priobčerno svojem število v občini tudi zastopa-

ni, tako kmetje kot obrtniki in delavci. Svojim listam dajte le ime nosilca, svoj program pa povejte volilcem predvsem ustmeno od osebe do osebe.

Vsakdo je dandanes že toliko poučen, da ne podpiše vsakemu, da posebno ne podpiše onemu, ki grozi. Kdo grozi? Povejte ga nam in priče navedite in dan! Nam je znana volja našega vladarja in volja vodilnih krogov v Belgradu, da se morajo občinske volitve vršiti povsem svobodno. Vsako dokazano nasilje bomo sporočili na najvišja mesta!

Je pa še nekaj drugega, kar moramo povedati. Marsikje ni nobene grožnje, samo vas samih je strah. Vidite bogatina, pa je strah vas, ki niste! Vidite človeka, ki ima »zveze«, pa se ga ustrašite. Ta zajčji strah

morate pri teh občinskih volitvah premagati! Vsi, ki sprejmejo kandidaturu, naj vedo, da so se s tem ponudili za javno službo v korist svoje občine in svojega naroda in zato naj s ponosom ter odločno delujejo v tem, da bo njihova lista zmagala.

Volilec rečemo pa le to: Ni mogoče postaviti list tako, da bi eden ali drugi ne imel pomisleka, da bi bilo bolje tako ali tako. Zato ne glejte pri listah na posameznika, glejte na to, če je večina na listi taka, ki bo mogla zastopati vaše mišljenje glede občinskih zadev!

Navodila

Pred vsakimi volitvami se pojavijo tudi taki agitatorji, ki hočejo z nedopustnimi sredstvi varati volivce in jih pritegniti na svojo stran. Proti takim je najboljšo orožje poznanje zakona. Poročajo nam, da nekateri taki agitatorji strašijo ljudi, češ, kaj pomagaj, če boste izvoljeni, mi bomo skrbeli, da bodo novoizvoljeni odborniki zopet razrešeni. Naj hodijo taki volkovi v kakršnikoli ovčji obleki in naj govore s takega ali takega mesta prešerne besede: »Zakon gori, zakon dol, mi bomo naredili, vsem povejte, da govore prazne stvari.

Poudarjamo, da novi občinski zakon v § 129 jasno pove, v kakšnem slučaju more ban razrešiti predsednika občine, člana uprave, posidne odbornike ali ves odbor. V prvi točki govori ta paragraf o razrešitvi, če kdo nima pogojev, ki se zahtevajo po tem zakonu. Toda to je samo po sebi razumljivo, kajti pogoji so posebej naštetih že v § 28, odnosno § 29. V drugem odstavku govori zakon o tem, da more ban razrešiti odbornike, ako »vojih poslov ne vršijo v redu. Proti tej odločbi bana je dopustna pritožba na pravno sodišče v roku 8 dni. Dokler ni odpust pravomočen, ostanejo na svojih položajih.

Iz tega je čisto jasno, da ne bo mogel nihče po mili volji razganjati po novem zakonu občinskih odborov. Kdor govori kaj drugega, dela proti zakonu, pa naj bo to kdorkoli in govori neresnične stvari, ki morejo javni upravi in konsolidaciji razmer le škodovati.

Z grožnjami je tako kot z vsakim strahom. Pomeni toliko, kolikor se kdo pusti ostrašiti. Trezen človek pa se praznih groženj ne bo ustrašil.

Občina Vrhnika Sres Ljubljanski

Izjava

Podpisani izjavljam, da pristanem na kandidaturu za mesto občinskega odbornika (namestnika) pri volitvah občinskega odbora občine

Vrhnika

na dan 15. oktobra 1933.

(Podpis kandidata)

Iskra Zmagoslav

V Vrhnika, dne 28. septembra 1933.

Tako-le bomo izpolnili svojo listo

Prinašamo formular kandidatne liste in izjavo kandidata. Občina ima 18 odborov, eno voliše in najmanj 20 predlagateljev.

Lista je sestavljena točno po volilnem imeniku.

Vsak kandidat in namestnik mora podpisati lastnoročno izjavo.

Predlagatelji so na listah lastnoročno podpisani.

Občina: Vrhnika

Kandidatna lista

Srez: Ljubljanski

za volitve občinskega odbora na dan 15. oktobra 1933.

Tok. št.	Redbinsko in rojstno ime	Poklic	Bivališče	Hišna št.	Tok. št.	Redbinsko in rojstno ime	Poklic	Bivališče	Hišna št.
kandidata					namestnika				
1.	Iskra Zmagoslav	izidnik	Vrhnika	7	1.	Piamen Gregor	mizar	Vrhnika	96
2.	Dr. Škarja J. Zlatoust	zdravnik	Vrhnika	9	2.	Obiak Franc	posestnik	Vrhnika	1
3.	Brencelj Jože	trgovec	Ligojna	11	3.	Dobrovolje Matija	posestnik	Bevke	4
4.	Grča Ignacij	posestnik	Verd	11	4.	Krašovec Jurij	delavec	Vrhnika	130
5.	Strela Anton	kovac	San Ižica	8	5.	Japelj Matevž	posestnik	Verd	2
6.	Nemanič Andrej	delavec	Vrhnika	4	6.	Javornik Vinko	krojač	Vrhnika	245
7.	Kulovec Franc	župnik	Vrhnika	99	7.	Benedik Anton	strelj.	Vrhnika	60
8.	Cankar Ivan	delavec	Bevke	250	8.	Zajec Hrabroslav	kmet	Ligojna	24
9.	Turšič Leopold	posestnik	Verd	12	9.	Petelin Franc	lijanar	Bevke	3
10.	Ložar Jernej	metličar	Vrhnika	13	10.	Mačok Jaka	mesar	San Ižica	18
11.	Pečkar Janez	posestnik	San Ižica	7	11.	Klobas Ferdinand	dimnikar	Verd	62
12.	Veriga Janez	vetnar	Vrhnika	31	12.	Hren Luka	lapetnik	Verd	19
13.	Cegu Ignacij	posestnik	Bevke	6	13.	Jesih Anton	delavec	Vrhnika	213
14.	Poljšak Anton	posestnik	Ligojna	2	14.	Jež Martin	posestnik	San Ižica	81
15.	Sedež Janko	sofer	Vrhnika	85	15.	Lesjak Franc	izpetač	Ligojna	12
16.	Kocijan Boštjan	posestnik	Verd	17	16.	Levstik Vinko	posestnik	Bevke	16
17.	Fortuna Srečko	stareš	Vrhnika	95	17.	Arhar Matevž	delavec	Vrhnika	189
18.	Svečerc Janez	posestnik	Ligojna	20	18.	Jezeršek Jurij	posestnik	Vrhnika	171
19.					19.				
20.					20.				
21.					21.				
22.					22.				

Tako se izpolni prva stran kandidatne liste

Iskra Zmagoslav bo v slučaju zmage župan.

Vrtovec in Svedrec zastopata listo Iskra na voliše.

Blisk in Grom izmed predlagateljev neseta kandidatno listo in izjave kandidatov in namestnikov na sodišče v pritrjevitve. Po 48 urah se zopet zglasita pri sodišču, kjer dobita sklep, da je lista potrjena. Če bi proti pričakovanju sodišče listo zavrnilo, morata predložiti sodišču novo listo, enako sestavljeno in podpisano, toda brez napake.

Kar je na formularju tiskano z ležimi črkami morajo predlagatelji in kandidati ter namestniki lastnoročno podpisati.

Vprašanja in odgovori

Katera občina se navede na kandidatni listi, nova ali doseđanja? (M. K. M.) Na kandidatni listi se napiše na obeh krajih samo nova občina, in sicer v začetku kandidatne liste (na prvi strani levo zgoraj pod besede »Kandidatna lista«) in pri datumu na drugi strani (pred »Predlagatelj«). Ravno tako se navede na izjavi kandidatov levo zgoraj samo nova občina.

Ali so nameščenci in delavci tobacne tovarne v Ljubljani državni uslužbenci? Sedaj so se oblastva, kolikor smo mogli ugotoviti, soglasno postavila na stališče, da je vse tobac-

no uslužbenstvo in delavstvo smatrati za državno nameščentvo, tako da more voliti le v Ljubljani in ne tam, kjer prebiva.

Uradniki OUZD v Ljubljani so tudi javni nameščenci po volivnem zakonu. Morejo voliti in voljeni biti samo na sedežu službenega bivališča.

Notarji se smatrajo za javne nameščence, pridobe domovinsko pravico na sedežu svoje službe z dekretom in ne morejo kandidirati na prvih šestih mestih.

Lesni trgovci je lansko leto občini dobavil drva. Plačano še ni dobil. Ali je on dobavitelj, ali sme kandidirati? Po našem mnenju to ni dobavitelj, če je račun le zapadel v plačilo in ni spora o upravičenosti, utemeljenosti in višini računa. Vendar ne svetujemo, da kandidira, ker se razna oblastva v tem oziru različnih mnenj in bi njegova kandidatura lahko povzročila spor glede pravilnosti liste.

Porazdelitev mandatov. (I. M. S.) V smislu § 47 zakona o občinah dobi v vsakem slučaju najmočnejša kandidatna lista dve tretjini odborov. Ostanek odborniških mest se dodeli kandidatom tako-le: število glasov vsake ostale kandidatne liste, prav tako pa tudi število glasov najmočnejše kandidatne liste, če je dobila absolutno večino

glasov, se deli v 1, 2, 3, in tako po vsoti, pa vsota me z list, ki imajo največji količnik, po vsoti po en odbornik do potrebnega števila. V vsakem slučaju dobi prva lista 331, druga 239 glasov. Prva dobi torej (če je 18 odbornikov) 12 odbornikov, ostalih 6 pa se porazdeli med obe listi na tak način:

311 : 1, 2, 3 = 331, 155, 103

239 : 1, 2, 3 = 239, 119, 79

Prva lista torej dobi še 3 odbornike in drugo ostale 3. Če bi bilo odbornikov 24, ostane razmerje odbornikov v tem slučaju isto, t. j. prva dobi 18 + 3 = 21, druga 3.

V vsakem drugem slučaju z dvema listama 280 in 270 bi bilo postopati tako-le: prva lista dobi 12 odbornikov, pri ostalih se zopet postopati na isti način kot zgoraj največjih 6 številk.

280 : 1, 2, 3 = 280, 140, 93

270 : 1, 2, 3 = 270, 135, 90

Prva lista torej dobi še 3 mandate in drugo ostale 3.

Opozarjamo pa na to, da bi v slučaju, če so 3 liste, morala prva lista dobiti absolutno večino glasov, če hoče priti do tega, da od dveh treh preostalih mandatov se katerega dobi.

Preključ podpisov. (J. B. v K. Sv. B.) Tudi pri tako vprašanju je »Slovenec« že včeraj odgovoril. Nikjer ni rečeno, da bi ne smel kandidat podpisati dveh list in ravno tako namestnik. Če je torej kdo zapečal podpisal drugo kandidatno listo, ni namestnik odbornika, naj zahteva izročitev izjave in če tega ne doseže, naj takoj javi sodišču, da preključuje svojo prvo izjavo.

Dr. R. v S. Pri nas so tudi pravnikovi mnenja, da bo razen kandidatnih list in izjav treba predložiti glede vseh kandidatov in namestnikov tudi potrdila, da so isti člani občine, da torej listi kandidirajo, nadalje glede vseh tudi potrdila, da niso v občini v sporu, da niso občinski najemniki sploh da ni glede njih nikakih ovir za kandidiranje iz §§ 27, 28 in 29 zakona o občinah. Kočino bi treba predložiti tudi potrdila, da prvih 6 odbornikov ni med seboj v sorodstvu odn. svaštvo in da ostali kandidati in namestniki niso v sorodstvu in svaštvo s prvimi 6 kandidati tako, kakor zakon onemogoča. Ali to naziranje drži?

Z izvirno kandidatno listo v dveh izročih bi treba predložiti še toliko list kolikor je volil in v lastnoročno podpisano izjavo vsakega kandidata in namestnika, da izvolitev na dotični listi sprejme. Kaj drugega vložiti ni treba, ker zakon ne zahteva. Sodišče ne more zavrniti liste, če ste je vložili po zakonu, brez priloge, ki jih v vprašanju zahtevajo. Da imajo kandidati vse pogoje po zakonu, se more sodišče prepričati iz volivnega imenika in po izjavi predlagateljev. Lista namreč morata vsebovati dva pismena predlagatelja. Ko ta dva listo vložita, jih sodišče zasliši in njuni izjavi protokola. Pri tej priliki lahko sodišče dobi vse potrebne podatke, ki mu iz volivnega imenika niso razvidni. Zato pa morata biti predlagatelja o kandidatih dobro informirana, da bosta lahko dajala odgovore.

Vsekakor pa je jasno, da je za kandidiranje potreben samo pogoj iz § 27 in 29, ne pa tudi pogoj iz § 28 občinskega zakona. Slednji § govori namreč o tem, kdo more biti odbornik. O tem, kdo sme biti odbornik, pa ne odloča sodišče, ampak le v smislu § 129 zakona o občinah. Različen je bolj kvalifikacija za kandidata in kvalifikacija za odbornika.

Pri vsem tem pa moramo imeti pred očmi, da sodišče kandidatno listo odobri ali je zavrne. Pod njegovi odločbi ni pritožbe. Povsod je treba biti izpolniti kar najpočistneje vse, kar bo zahtevalo sodišče.

Zakupnik občinskega lova. (P. S. v R.) Vprašujemo, ali more kandidirati nekdo, ki je zakupnik občinskega lova. Najprej moramo ponovno upoštevati da razlogi iz § 28. zakona o občinah nikogar ne izključujejo od kandidature same na sebi, temveč le od odborniške funkcije. Kdor ima lov v zakup, brez nadaljnjega lahko kandidira. Tiste, ki so kandidirali, pa po § 28 ne morejo biti odborniki, razen doma (el § 129) razreši. Toda zakupnik lova ni uradoma ne bo razrešen, ker zakup lova ni nikak razlog, da kdo ne bi mogel biti občinski odbornik. Občinski lov občina pač upravlja, ni pa njena last. Torej more zakupnik lova kandidirati in biti odbornik.

★

Za občinske volitve priporočamo: Tiskovno kandidatni list, komand Din 1, Izjava kandidata in namestnika, dva pristane na kandidaturu pri volitvah občine odbora komand 10 par. Vse tiskovine dobite takoj v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Kar želite jih lahko pismeno.

Zadnji dan za oglasanje kandidatnih list za obč. volitve je 6. oktober 1933!

Predstavniki te kandidatne liste so:

Predstavniki: <u>Yrlovec Andrej</u> } Za volišča I. v so-	Predstavniki: _____ } Za volišča III.
Namestnik: <u>Sodars Marjan</u> } novni lok.	Namestnik: _____ }
Predstavniki: _____ } Za volišča II.	Predstavniki: _____ } Za volišča IV.
Namestnik: _____ }	Namestnik: _____ }

Vrhnika, dne 28. septembra 1933.

Predlagatelji:

Št.	Rodbinsko in rojstno ime ter bivališče	Št.	Rodbinsko in rojstno ime ter bivališče	Št.	Rodbinsko in rojstno ime ter bivališče
1.	Blisk Miha, Vrhnika 16	36.		71.	
2.	Umnik Anton, Ligojna 9	37.		72.	
3.	Plevočj Gašpar, Verd 10	38.		73.	
4.	Grom Anton, Vrhnika 17	39.		74.	
5.	Debevec Ignacij, Vrhnika 33	40.		75.	
6.	Dolenc Franc, Vrhnika 11	41.		76.	
7.	Trbetar Stefan, Vrhnika 5	42.		77.	
8.	Grdadolnik Jože, Vrhnika 7	43.		78.	
9.	Jerina Franc, Vrhnika 8	44.		79.	
10.	Smrtnik Tomaž, Vrhnika 4	45.		80.	
11.	Kunšl Janez, Verd 12	46.		81.	
12.	Semerl Jakob, Verd 5	47.		82.	
13.	Oblak Marko, Verd 112	48.		83.	
14.	Petkovič Gašpar, Verd 87	49.		84.	
15.	Pleško Ivan, Vrhnika 3	50.		85.	
16.	Krasovec Janez, Bevke 5	51.		86.	
17.	Mele Anton, Bevke 24	52.		87.	
18.	Štrubelj Ignacij, Bevke 2	53.		88.	
19.	Istenič Anton, Bevke 33	54.		89.	
20.	Jesenko Martin, Bevke 31	55.		90.	
21.	Jerabie Jože, Bevke 11	56.		91.	
22.	Klepec Franc, Ligojna 27	57.		92.	
23.	Gostisa Nace, Ligojna 14	58.		93.	
24.	Molk Franc, Ligojna 46	59.		94.	
25.	Prenek Vinko, Ligojna 89	60.		95.	
26.		61.			
		62.			

Tako se izpolni druga stran kandidatne liste

RAZGLLED PO SVETU

Povest o rdečem „raju“

V Nemčiji, v Avstriji in drugod so prišli socialdemokratje po svetovni vojni do vladne oblasti. Mnogo so se borili proti veri in karkaterega pripravili v brezboštvo. V tem času so se hudo pregrešili zlasti nad mladino. Tudi tja, ki so ga obljubovali svojim privržencem, ni prišlo, pa ni bilo. Voditelji so najbolj gledali nase, da so obogatili, proletarijat so pa pustili v nadi na boljše čase.

V Nemčiji, Avstriji in drugod so socialdemokratje sedaj izpregli in z rajem je vsaj enkrat končano. V Nemčiji je Adolf Hitler prišel na oblast z marksisti obojega krila. In niso se mogli branili, kar udali so se. Mnogi so prepustili k narodnim socialistom. V Franciji so nekateri voditelji socialdemokratov sami prepustili, da Marksov program ni več času prirejen in so prestopili k nacionalistom. Tudi v drugih državah so postali marksisti že prepušteni tibi.

V Rusiji pa imajo boljševiki še vedno

vso oblast v rokah. Tam lahko delajo raj, o katerem je rajni Bebel tako ganljivo prerokoval. A tam ni raja, tam je pekel, tam je glad, tam vlada še vedno nasilje. Nek gospod je prejel pismo iz Rusije, kjer dotičnik piše o tamošnjem gladu. Pravi, da rusko ljudstvo res gladuje in sicer najbolj v žitorodnih krajih, ker so državne oblasti vzele ljudstvu zrno, katero so pridelali. A komunisti po pisarnah, vojska in sploh vsi vodilni krogi ne trpijo gladu. Gospodje so siti, dobro oblečeni in obuti ter z vsem preskrbljeni. Torej gospodje boljševiki so si sami napravili raj, a ljudstvo kateremu so ga obljubovali, je strgano, boso in lačno.

Meseca avgusta t. l. je bila v Rusiji neka gospa, ki je bila rojena in vzgojena v Rusiji, a je zdaj ameriška državljanka. Z ameriški turisti je šla v Rusijo. Pogledala je svoj rojstni kraj, a ga ni spoznala. Ni slišala ne sme-ha, ne otročje govorice; vsi so boječe gledali

Od bolečine & ugodju

Ne dopusčajte, da Vaši trpel! Pri boleznih v sled prehlajenja in pri vseh bolečinah pomagajo hitro in zanesljivo Aspirin tablete. So popolnoma neškodljive. V znak priustnosti imajo Bayerjev križ.

ASPIRIN

V. z. Ljudek h. 4. Zagreb, Gajeva 32. Oglan in register pod št. 3402 od 1. III. 1933.

drug drugega. Vse misli ljudstva so obrnjene na kruh. »Kruha, kruha,« prosijo odrasli, otroci in starci. Vse so pojedli, pse, mačke, kosce kož itd. Vživajo celo človeško meso. Narod upa le na inozemce in ruske emigrante. Gospa je imela priliko slišati besede: Da bi slišali le en strel, da bi poslali le dva polka, mi vsi gremo z njimi; vzamemo vile, kose, sekire in gremo vsi — kmetje, moški, ženske, otroci in starci. Tako poroča »Voroždenie in drugi ruski listi. To je boljševiški raj. Ta raj opazujejo narodi zemlje že več let, zato zapuščajajo množice marksiste ter se obračajo k fašizmu in nacionalizmu. A tudi fašisti ne bodo osrečili narodov, ker vladajo s silo. Sreča je v bratstvu in ljubezni Kristusovi. Sreča je tam, kjer ima vsak človek svoje delo, svoje stanovanje, — svojo krščansko pravico in zlato svobodo.

Tako govore poročila. Mogoče so taka poročila namenoma preveč črna, toda eno je gotovo: samo marksizem Rusiji ne bo prinesel sreče.

Katoliška cerkev

s Drobiz. Te dni je Vatikansko meato uredilo telefonski promet z Filipinskim otočjem. Prvi je govoril papež z nadškofom Manilo. Na Filipinih je od preko 10 milijonov prebivalcev skoraj devet milijonov katoličanov. Filipini so prva večja pokatoličena azijska dežela. — Bivši predsednik španske vlade Azana je ob neki priliki vzkliknil: »Spanija ni več katoliška.« Ugleden angleški list Morningpost je napisal te dni članek pod naslovom »Katoliška Spanija.« In prav je imel, zakaj Spanci so baš po republikanskem protiverskem zakonodajstvu zavednejši katoličani kot so bili prej. Cerkev so prepelne. Kako živahno širijo angleški katoličani

Pred zborovanjem Zveze narodov in razorožitvene konference v Ženevi: Spodaj (od leve na desno): francoski zunanji minister Paul-Boncour, angleški zunanji minister sir John Simon in francoski ministrski predsednik Daladier; na sredi: ameriški pooblaščenec Norman Davis, predsednik razorožitvene konference Henderson, nemški minister za propagando dr. Goebbels; zgoraj nemški zunanji minister dr. Neurath in českoslovaški zunanji minister Beneš.

Mesto Corpus Christi v Teksasu — USA —, ki ga je ob strašnem viharju zalila voda. Povodenje je nastala na ta način, da je vihar hrumel po dolini reke Rio Grande navzgor in zajezil vode, ki so se nato razlile po ozemlju. Opustošenja so strašna.

Guverner »Angleške banke«: Montague Norman na vsakdanjem potu v urad. Kakor vidimo, se Norman tudi v dežju ne vozi z avtomobilom na delo, marveč si obleče nepremočljiv plašč in podviha hlače.

Slepa tipkarica — zmagovalka na tekmah: 14-letna slepa deklica, ki je na pariških tipkarskih tekmah dosegla prvo nagrado. Ni le tipkala najbolj hitro, marveč tudi najbolj točno.

Največja harmonika na svetu: akkordion v nekem pariškem cirkusu. Harmonika je visoka 2,5 m in njen zvok je tako močan kakor mogočen orkester.

Albrecht Wallenstein znameniti vojskovodja 30 letne vojne, 24. septembra t. l. so praznovali 350 letnico njegovega rojstva

»Mojster, za božjo voljo vas prosim, ali ne bi mogli dajati pouka v boks — pismeno?«

Velik aeroplan je plul nad morskno gladino v bližini Neaplja. Naenkrat nekaj počni, pilot se zvesni ter se obne do potnikov: »Ali je kdo izmed vas že slišal pregovor: »Videti Neapelj, potem umreti!« — »Seveda nam je ta pregovor znane, so odvračili skoro vsi potnik. »Dobro«, pravi pilot, »zdaj smo nad Neapljem, na našem motorju pa nekaj ni v redu. Le dobro si oglejte mesto.«

V vsako hišo „Domoljuba“!

svoje časopise, nam je dokaz njih tednik »The Universe«. Pred desetimi leti je štel ta časopis 37 tisoč, zdaj pa ima že 101.700 naročnikov. Angleških katoličanov je nekaj nad dva milijona. Po tem računu bi moral imeti »Domoljub« vsaj 50.000 naročnikov. Kaj ne, kar še ni, pa še bo, ko — mine kriza. — Zaradi ogromnega navala romarjev v Rim je sv. oče odločil, da ceremonijo poljubljanja roke odpravi. Da zaradi temu dosedanemu običaju, je moral sv. oče obhoditi vse dvorane, kjer so čakali nanj romarji. Nestrpni romarji se tudi tesno zgrinjajo okoli njega. Vse to je za sv. očesa možna zelo utrudljivo. Poslej bo sprejemal sv. oče romarje le v velikih dvorinah in govoril z njimi s prestola. — V kopalnici Porto di L'armi pri Pizi je umrl kardinal Rafael Scapinelli. — Kipar Jacobs je začel v Bitsingenu na Belgijskem graditi križev pot, ki bo največji in najveličastnejši na svetu. Vsaka postaja bo 4 metre visoka in šest ton težka.

Italija

s Pravičen italijanski glas. Italijanski časopis »Tribuna« se v svojem uvodniku bavi s stališčem italijanske vlade, ki je v zasedenem Primorju zatrla vse kar je slovenskega in hrvatskega ter pravi med drugim, da se slovensko ljudstvo ne bo moglo nič več upreti, ampak bo moralo popustiti; samo v duši ljudstva bo telo ogorčenje proti oblastnikom. Dostojanstvo hrvatskega in slovenskega naroda se je s prizadetimi krivicami težko kršilo. Italija, ki vedno naglašuje svojo zgodovinsko svobodo, je s tem mnogo zgrešila. »Kaj morejo škodovati slovenske šole in slovenske knjižnice v Julijski Benečiji?« vprašuje »Tribuna«. To je po mnenju slovenskega ljudstva samo znak propada velike italijanske države, zaključuje »Tribuna«. Toda list ni pisal tako o naših bratih, ampak o svojih ljudeh na angleškem otoku Malta. Da ne bo pomote, naj čitatelji »Domoljuba« zamenjajo »Primorje« oziroma Julijsko Benečijo z Malto, Slovence z Maltežani, Italijane pa z Angleži in naj premišlujejo o fašistični doslednosti.

s Albanija se je udala. Italijanska vlada je objavila kraljevi odlok, s katerim se še nadalje odreja izvajanje s tiransko vlado v letu 1931. sklenjenega sporazuma o finančni podpori Italije Albaniji. Za kritje proračunskega primanjkljaja bo po tem sporazumu Italija plačevala albanski vladi letno 10 milijonov zlatih lir brez-obrestnega posojila. To posojilo bo uporabljala albanska vlada v prvi vrsti za napredek šolstva in izvedbo potrebnih javnih del. Novi sporazum je dokaz, da je Albanija popolnoma sprejela vse italijanske zahteve.

Avstrija

s Nova vlada močne roke je zagledala luč sveta v Avstriji v noči od 20. na 21. septembra. Sestavil jo je Dollfuss in se ne naslanja na nobeno stranko. Je torej nekako absolutistična po fašističnem receptu. Casopise sodi, da bo nova Dollfussova vlada nastopala proti hitlerjevem pa tudi proti marksistom (socialnim demokratom). Kot zavedni demokratje ne soglašamo z nobenim samodržstvom tudi ne s krščansko-socialnim, ker se taki poizkusi prej ali slej maščujejo. Vendar tej vladi ne bomo odrekli priznanja, če se ji bo Avstrijo posrečilo urediti tako, kot je napovedal kancler Dollfuss v svojem znamenitem govoru na zadnjem dunajskem katoliškem shodu.

s Razno. V Gradcu so morali orožniki z nasajenimi bajoneti razgnati večjo množico

kmetov, ki so zahtevali zopetno imenovanje nekega okrajnega glavarja. Več kmetov je bilo ranjenih, med njimi eden na smrt. — V St. Lipsu je umrl Mlinarjev oče Jožef Urh. — V Dravi je utonil Valentin Einspieler pd. Suštar v Zelučah. — V Borovljah je odšla v večnost Berta Sušnikova. — Pogorela sta hiša in gospodarsko poslopje posestnika Oraša v Goričah pri Tintjah. — V nedeljo, dne 24. septembra so ob farni cerkvi v St. Jakobu v Rožu odkrili spominsko ploščo zaslužnemu narodnemu duhovniku župniku Francu Treiberju. — Isto nedeljo je praznovalo svojo tridesetletnico izobraževalno društvo »Kot« v St. Jakobu. — Šestmesečni gospodinjski tečaj otvorijo z novembrom šolske sestre v St. Rupertu pri Velikovcu.

Nemčija

s To in ono. Rudolf Mosse ustanovitelj »Berliner Tageblatta«, star šele 43 let, je te dni umrl. Kakor pišejo listi, je bil pred desetimi dnevi aretiran, nakar ni bilo o njem nobene vesti. Sedaj je bilo izročeno njegovo truplo rodbini v zaprti trugi. Pokojnik je bil v vojni petkrat ranjen in odlikovan z železnim križem. Bil je židovskega rodu. — Več nemških špijonov so zaprli na francoskih manevrih. Nemci so se zlasti zanimali za motorizirane oddelke francoske vojske. — V Leibzigu se je pričela razprava proti požigalcem nemškega parlamenta. Obtoženci so morali odkloniti tuje zagovornike. Glavni obtoženec Van der Lubbe napravlja vtis človeka, ki nima možgan v redu. — Hitler namerava odpraviti vse zgodovinske (pokrajinske meje v Nemčiji in razdeliti vso Nemčijo v 37 provinc (banovin).

Amerika

s Drobiz. En in četrt milijona delavcev je v 12 ur trajajočem velikanskem sprevodu manificiralo v Njujorku na Roosevelta in njegov načrt. Gledalcev je bilo 2 milijona. Predsednik Združenih držav namreč precej odločno nastopa proti kapitalistom. — Dr. Leonid Pitamic, naš ameriški konzul, je bil izvoljen za častnega člana društva ameriških odvetnikov. — V Clevelandu živeči Hrvatje so priredili dne 10. sept. 1933 svoj prvi »Hrvatski dan« z veliko parado po mestu. Spreveda, ki je bil dolg nad 3 km, se je udeležilo nad 8000 ljudi. — V Clevelandu so umrli: Helena Čadež roj. Janc iz Križa pri Trziču, Mait Struna iz St. Vida pri Stični, Angela Prijatelj roj. Papež iz Ambrusa pri Žužemberku in Zofija Turšič. — Predsednik šolskega odbora v Clevelandu A. Bensch je uvrstil poznano Slovenko Vero Kandon kot redno učiteljico na chlevelanskih šolah. — V Jolietu III. so imeli ono nedeljo velik »Slovenski dan«, ki se ga je udeležilo nad 7000 ljudi.

Drobne novice

Nad 20 milijonov vreč kave (po 60 kg) so letos uničili v Braziliji, da bi ohranili visoko ceno kave.

24 milijonov mark čistega dobička so imele v preteklem letu vse nemške zavarovalnice.

V eni uri je bilo podpisano avstralsko notranje posojilo v višini 21 milijonov funtov. (1 funt 178 Din.)

5 milijonov šilingov vredna posestva sta darovala avstrijski državi znana milijonarja Alojz in Alfonz Rotschild.

Krasno palačo za opice je dal v Parizu postaviti bogataš Lemoin. Za ljudi pa ni strehe!

Kancler je govoril

Na zadnjem katoliškem shodu na Dunaju je imel avstrijski kancler (ministrski predsednik) Dollfuss velepomembnem govor o novi ureditvi Avstrije. Med drugim je izjavil sledeče:

Mi hočemo obnovo vse naše domovine. Mi moramo zato varovati red in mir v svoji hiši in paziti, da ju razna nacilstva ne motijo. Nas nikdo ne bo presenetil več z ničemer, ker smo pripravljani. Časi, ko je vladal liberalni kapitalizem, so mimo, Časi, ko je gospodovala liberalno-kapitalistična družba, so prešli. Časi, ko je diktiral liberalni kapitalistični gospodarski red so nehali. Tudi doba marksističnega zapeljevanja ljudstva se je preživela. Doba čisto strankarskih diktatorov se ne bo vrnila več. Mi odklanjamo vsako strahovanje in vsako nasilno priključitev.

Mi hočemo ustanoviti socialno, krščansko in nemško Avstrijo, zgrajeno na stanovskih osnovah pod močnim vodstvom drž. oblasti. Toda moč ne pomeni samovolje, ampak urejeno oblast, ki je sama podvržena božjim zakonom ljubezni in pravice in ki čuti za seboj podporo na vsako žrtev pripravljenih mož-somišljenikov. Stanovska obnova naše države je naloga, ki nas čaka v bodočih mesecih. Mi imamo čisto stvarne naloge. V prvo bo treba porazdeliti vsa socialna bremena na ramena vseh plasti avstrijskega ljudstva. Vlada bo pozvala vsa podjetja, da se prostovoljno priključijo tem socialnim prizadevanjem in tako pomagajo, da bo podlaga za stanovsko preureditev države čimprej ustvarjena. Delavskih pravic ne bomo nikakor izoževali, nasprotno jim kot krščanska in socialna država ugodi. Vedno se bomo zavedali tega, da smo Nemci. Četudi nas veliki brat (Nemčija!) nanašena ne razume in obstojajo danes neka nesporazumljenja, se mi pred njim samo branimo, a ga nikdar ne napadamo. »Domovinska fronta« bo nad bivšimi strankami poudarjala samo to, kar je vsem edinega. Kdor se bo pridružil temu pokretu, bo s tem javno izpovedal, da hoče pomagati pri obnovi avstrijske domovine na krščansko-stanovski podlagi, da pokopljemo strankarsko in pogansko-nacionalno državo.

BANKA BARUCH

15, Rue Lafayette, Paris

Odpremite denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.

Vrši vse bančne posle najkulantneje.

Poštne uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: BELGIJA: No 3064-64 Bruxelles. FRANCJA: No 1117-94 Paris. HOLANDIA: No 1458-66 Rotterdam. LUKSEMBURG: No 5967 Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačne naše ček. nakaznice.

5000 ljudi je ubil potres v dolini kitajske reke Min.

Fašistično stranko so ustanovili tudi v Romuniji. Predsednik je bivši min. preds. Ma-noilescu.

Angleška delavska stranka je z veliko večino odbila vsako sodelovanje s komunisti.

Veliko pomorsko vojno oporišče grade sovjeti v bližini sibirskega Vladivostoka.

Kuga je začela razsajati v Mandžuriji. Največjo radijsko postajo grade v Londonu; imela bo 400 do 500 KW.

Romunijo sta obiskala naš in bolgarski kralj.

KAJ JE NOVEGA

Volitve v Delavsko zbornico

Volitve v Delavsko zbornico so prestavljene na 22. oktobra 1933. Zakaj so prestavljene, nam ni znano.

Slovensko katoliško nameščenstvo je za volitve dobro pripravljeno. Dne 22. oktobra bo zmagala katoliška socialna miselnost na vsej črti. Slovensko katoliško zasebno in trgovsko nameščenstvo bo volilo listo »Združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije«.

Slovensko katoliško nameščenstvo bo dne 22. oktobra 1933 pokazalo, da odklanja fašizem in marksizem, posebno pa še tisti marksizem, ki skuša prodirati pod krinko krščanstva. Naše katoliško nameščenstvo hoče odločnosti, jasnosti in načelnosti in se zato ne more navduševati za one, ki ga danes — pred volitvami — obsojajo, ki ga pa bodo jutri zopet vno razširjali.

V Delavsko zbornico hočemo značajne in odločne moče.

Lista »Združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije«:

Kandidati: Smersu Ručelj, uradnik OUZD, Ljubljana. Žebot Franjo, zastopnik

Vzajemne zavarovalnice, Maribor. Sitar Alojz, trg. sodruknik pri Mayer I. C., Ljubljana. Klinar France, tovarniški delavec pri KID, Jesenice. Kadune Lovro, rudarski nameščenec TPD, Trbovlje. Virant Karl, organist, Braslovec. Munda Josip, ravnatelj Ljudske posojilnice, Novo mesto. Pelicon Leopold, industrijski uradnik pri »Peko« d. z. o. z., Tržič. Masič Vida, uradnica Zadrzne zveze, Ljubljana. Hvale Jože, uradnik Zadr. gosp. banke, Ljubljana.

Namestniki: Vatovec dr. Fran, urednik Slovenca, Maribor. Košir inž. Vinko, uradnik Gospodarske zveze, Ljubljana. Sarlah Jože, trg. poslovodja, Konjice. Zdešar Ivan, organist, Ljubljana. Pečkar Anton, trg. poslovodja, Dol. Logatec. Resman Ludvik, poslovodja Kmetijske zadruge, Radovljica. Snejc Frane, trg. sodruknik pri Ant. Krisperju, Ljubljana. Nastran Lojzka, trg. sodruknica pri K. Prelogu, Ljubljana. Cuderman Vilko, knjigovodja Prvega delavskega konzumnega društva Ljubljana.

IGNACIJ NAROBÉ, TAPETNIK, GOSPODARSKA ČESTA ŠTEV 16 (PRI LEVI)

Osebnosti

d Osebnosti spremembe med duhovščino. Umeščena sta bila: Anton Jerman, žup. upravitelj v Radovici, dne 18. septembra t. l. na to župnijo in Anton Ravnikar kaplan-ekspozit na Grosupljem, dne 23. septembra t. l. na župnijo Šmarje pod Ljubljano. — Po deljeni sta bili župniji: Predvor Valentinu Sitarju, župniku v Zagorju ob Savi, in Rob Ignaciju Skobetu, žup. upravitelju istotam. — Imenovani so za župne upravitelje: Ivan Drešar, ekspozit v Košici, za Sv. Planino; Jožef Zalokar, kaplan na Vrhniki, za Rovte; Franc Kirar, kaplan v Cerknici, za Cerknico; Franc Starman, kaplan v Sodražici, za Sodražico; Andrej Šavli, kaplan v Smledniku, za Smlednik in Janko Oražem, kaplan v Starem logu pri Kočevju, za Stari log; za ekspozita pa Anton Pipa, kaplan na Trati, za Košico. — Premiščeni so bili: Janez Jenko, žup. upravitelj v Robu, za kaplana v Žužemberku; Franc Cerkovnik, prefekt v zavodu sv. Stanislava v St. Vidu, za kaplana v Tržič; dalje kot kaplani: Stanislav Skvarča iz Tržiča v Kočevje, Franc Fröhlich iz Škocijana pri Mokronogu na Vrhniki, Anton Dodič iz Boh. Srednje vasi v Škocijan pri Mokronogu, Viktorijan Demšar iz Koroške Bele v Srednjo vas, Franc Hiti iz Križev v Gorje, Feliks Grčar iz Cerklijan pri Kranju v Križe, Viljem Pipp iz Bohinjske Bistrice v Cerkle pri Kranju, Michael Burja iz Dobrnica v Boh. Bistrico, Gregorij Mali iz Žužemberka na Vrhniki, Ciril Zajec iz Rovt v Boštanj in p. Henrik Damiš, O. F. M., iz Mošenj na Vič. — Nameščeni so bili: Jožef Gregorič in Ivan Preželj za prefekta v zavodu sv. Stanislava v St. Vidu; dalje kot kaplani: Jožef Cvelbar v Borovnici, Anton Duhovnik na Koroški Beli, Franc Jeglič na Trati, Jožef Kunstelj v Trebnjem, Franc Novak v Dobrnici, Jožef Oblak v Stari cervi, Ignacij Štrancar v Zirch, Filip Štular v

Zagorju ob Savi; dalje p. Benvenut Winkler, O. F. M., v Mošnjah in p. Rafael Bogataj, O. M. Cap., v Škofji Loki.

d Novi upravnik ljubljanske splošne bolnišnice se piše dr. Marko Radman.

d Za novega načelnika glavnega koldvora v Ljubljani je imenovan dosedanjí pomočnik g. Franc Škof.

d Novoimenovani avstrijski minister Odo Neustaedter-Stürmer je rojen Ljubljancem.

Domače novice

d Tombol in srečolovov imamo preveč. Po mnogih naših krajih ne mine mesec, večih še teden ne, ko prosijo razna društva dobrotkov za tomboho ali srečelov. Drug za drugim prihajajo, vsak hoče biti »dobrodelen« hočeš nočeš žrtvuješ, da se ga odkrižaš, da ne bo zamere, ki je lahko tebi in družini v nemalo škodo. Proti tombolam in srečolovom piše tudi »Trgovski list« med drugih sledeče: Omejiti je zlasti treba število tombol in srečolovov. Nimamo ničesar proti tombolam gasilne družstva, invalidov, podmladka rdečega križa, ki pošilja z zbranim denarjem bolešno revno decu na okrevališča. Toda tri, štiri take tombole so dovolj na leto. Bodo tudi mnogo več izdale, kakor že se vršijo vsako nedeljo in praznik. Ne moremo pa odobravati tombol raznih sportnih društev, zasebnih organizacij, ki še niso javno pokazale uspeha v karitativnem delu in ne pri javni dobrotelnosti. Zato treba zahtevati, da se število tombol, srečolovov in sličnih »dobrodelnih« prireditvev omeji in da se sploh neha to večno nadlegovanje javnosti za razna darila in podpore. Tege davka je res že preveč! Dostavljamo: Društvo, ki ne more brez neprestanega nadlegovanja »prej; naj »stacuno« zapre.

d Par številč o prebivalstvu Jugoslavije. Splošna državna statistika objavlja v svojem najnovejšem statističnem letopisu podatke o

število prebivalstva v naši državi za 31. december 1932. — Po teh podatkih je štela naša država 14.296.431 prebivalcev. Na dan zedinjenja t. j. 1. decembra 1918 so cenili število prebivalstva v naši državi na 11.621.026. Pri prvem ljudskem štetju 31. januarja 1921 jih je bilo 11.984.911 in je do prihodnjega štetja 31. marca 1931 naraslo število za skoro 2 milijona ljudi na 13.930.918. Letni prirastek je znašal zadnja leta okoli 200.000 duš. Po zadnjih podatkih je bilo 31. decembra lani prebivalcev 14.296.431 ali približno 14.3 milijona. Če prištejemo prirastek v tekočem letu za približno 9 mesecev, lahko cenimo za konec septembra letos prebivalstvo naše države na približno 14.340.000.

d Obča trgategv grozdja za pripravljajnje vina pa se ne sme vršiti pred rokom, ki ga določijo za vsako občino občinska oblastva sporazumno z okr. kmetijskim referentom. Občinske uprave pa lahko dovoljujejo trgategv ranih grozdnih sort tudi pred rokom za splošno trgategv, pravtako podbiranje bolnega grozdnja poznih sort, in sicer sporazumno z vinogradniki. Neupoštevanje določenih rokov se kaznuje z zaporom 1—14 dni ali v denarju od 25 do 1000 Din. Posebno letos, ko se obeta kvalitativno slaba letina, je potrebno, da se vsi vinogradniki točno drže določil vinskega zakona.

d Klub pravoslavnih Slovencev v Celju je poslal »Novi dobi« sledeče vrstice: Klub pravoslavnih Slovencev nam javlja: »V odgovor na pogubne punktacije, ki ogrožajo obstoj naše države in v znak protesta proti vatikanski politiki napram manjšini v Primorju so prestopili iz rimsko-katoliške v pravoslavno vero gg.: zasebnika Ivan Kranjec in Ivan Kravec, rudarji Dragotin Golob, Dušan Požnel in Martin Rome, pismonoša Anton Svaغان, ključavničar Drago Preskar, učiteljica gđ. Tatjana Poljančeva in zasebnica gđ. Antonija Bastardičeva. Nadaljnje priobčitve sledijo.«

d Kako dolgo živimo pri nas. Po največji uradni statistiki dožive v Jugoslaviji največ starost ljudje v Banatu, najkrajšo pa prebivalci Bosne in Hercegovine. Za Banatom je glede dolgega življenja prva Slovenija, nato Bačka, potem Dalmacija in končno Slavonija.

d Poljski parlamentarci, poslanci in senatorji so obiskali te dni poleg drugih jugoslovanskih krajev tudi Ljubljano. Poljska je katoliška republika in je jedro njenega prebivalstva tudi v verskem oziru zelo blizu. Ljubljanske uradne osebnosti, kakor tudi mladina, ki je v počaščenje slovanskih bratov za nekaj ur zapustila z zastavicami šolske prostore, je poljske parlamentarce lepo pozdravila. Ko bodo odposlanci poljskega naroda novič posetili Slovence, naj se potrudijo tudi med kmetijski del našega naroda, zakaj samo ta narod je podoben poljskemu po duhu in srcu.

d Na naslov davčne uprave čitamo v Trgovskem listu tudi sledeče: V korist davčne uprave je, da skuša vsaj ohraniti davkoplačevalca pri dobri volji, če mu že ne more znižati davčnega bremena. Če mora že davkoplačevalec plačevati nov davek, potem naj vendar ukrene davčna uprava vse potrebno, da ne bo davkoplačevalec imel sitnosti, ko plačuje davek. Naj se mu pravočasno pošljejo vse potrebne tiskovine z jasno razlago in naj se magari zahteva še plačilo za te tiskovine, toda prepričati se mora, da je davkoplačevalec v zadregi, ko hoče plačati davek, ker ne ve, kako naj to stori. To pa vendar ni preveč zahtevano, če pričakuje davkoplače-

ralec, da se mu izvršenje davčne dolžnosti olajša kolikor le mogoče. Naj bo prepričana davčna uprava, da bo to tudi za njo dobro, ker ne bo imela več toliko dela z raznimi pojasnjevanji, a tudi sicer bo lažje poslovala, če bo imel davkoplačevalec zaupanje v njo. To zaupanje pa si more pridobiti le, če gre davkoplačevalcu pri izvrševanju njegove davčne dolžnosti na roko. Naj bi ta poziv vendarle že enkrat zalegel, da ne bo več plačevanje davkov združeno še z nepotrebnimi težavami za davkoplačevalca, kako naj davke pravilno plača.

d Naši praži za Perzijo. V Teheranu je eden naših vodilnih lesnih industrijalcev, ki se pogaja z upravo perzijskih železnic za dobavo naših hrastovih pragov. Gre za dobavo enega milijona hrastovih pragov, ki bi se dobavili v treh enakih letnih rokih. Pogajanja potekajo ugodno in se računa s skorajšnjim uspešnim zaključkom. Dobavo bi izvršila ena naših vodilnih lesnih industrij.

d Tvornico za žensko blago in umetno namerava v Ptuj ustanoviti neka češka industrijska skupina. Tvornica bi zaposlila 100 delavcev. Ptujška občina namerava baje novi tvornici dovoliti razne ugodnosti.

d Zgodovinska lipa je zgorela. Ko so ono nedeljo prišli ljudje v Stopičah iz cerkve, so zazpazili, da gori stoletna lipa, ki je stala še iz turških časov tik pred cerkvijo. Ljudem je bilo žal za to lipo, zakaj njih pradedje so pripovedovali, da so v vrhu te lipe imeli sršeni svoje gnezdo tedaj, ko je Turke pohajal v te kraje, in so Turke opikali ter tako rešili varčevane. Pozneje so ob lipi sezidali cerkev. Ljudje so si prizadevali, da bi ogenj pogasil, toda lipa je bila v notranjosti trhla in je gorela s plamenom. Na pomoč so prišli stopiški gardski. Morali so lipo podžagati, da so mogli ogenj pogasiti in tako rešiti cerkev pred požarno nesrečo.

Iz naše prestolice

d Z gradnjo nove velike cerkve sv. Petra so pričeli belgrajski jezuiti. Sedanja kapela je premajhna za potrebe te župnije.

d Slovesno so odkrili spomenik velikemu arbskemu pesniku in kulturnemu delavcu Jovanu Jovanoviču Zmaju 21. sept. 1933 v Sremski Kamenici.

d Zapri so, obdolženega številnih golju- fij, dr. Andreja Druškoviča, slovenskega odvetnika v Skoplju.

d Leteče šole za pobijanje nepismenosti. Prosvetni minister je na podlagi zakona o narodnih šolah predpisal pravila o takozvanih letočih šolah. Po teh pravilih se naj leteče šole odprejo v slabo naseljenih krajih, kjer ni dana možnost redne šole. Naloga teh šol je dati učencem temeljne nauke po posebnih učnih načrtih, ki jih predpiše prosvetni minister.

d Pišejo da se bo češkoslovaški zunanji minister dr. Beneš v imenu Male zveze pogajal z Italijo.

d O sestanku naše kraljevske dvojice z bolgarsko pišejo zelo obširno bolgarski listi, in med drugim poudarjajo, da ni treba med jugoslovanskim in bolgarskim narodom nobene posrednika. Nekateri sofijski listi pa razpravljajo o možnosti novih odnošajev med Bolgarsko in Jugoslavijo. Brez izjeme vsi listi pa pripisujejo sestanku velik pomen.

d Belgrad dobi veliko radio postajo. Ker so odobreni vsi načrti za novo veliko radio postajo v Belgradu, se bo ta začela v kratkem graditi. Nova postaja bo delala s 57 kilovati, dočim dela sedaj le z 2 in pol. Imela bo podpostaje v Subotici, Somboru, Skoplju in Sarajevu.

d 15.000 učencev je letos na ljudskih šo- lah v Belgradu.

Med brati Hrvati

d Raje ima klobuk kot glavo. Ko se je te dni vozil neki Ličanin na drvečem vlaku, mu je odnesel veter klobuk. Ličanin ni dolgo premišljal in je skočil iz vlaka za klobukom. Hudo ranjenega neprevidneža so pripeljali v zagrebško bolnišnico.

d Ko sta zasledovala razbojnika, je bil nevarno ranjen orožnik narednik Sušek, ubit pa podnarednik Radivojevič. Napad se je izvršil blizu Belgrada.

d Ne smejo vršiti trgovskih poslov. Število nemških emigrantov (ubežnikov) v Jugoslaviji je primeroma zelo majhno. Nekateri od njih pa imajo velike terjatve do naših ljudi in hočejo na podlagi teh pričetih v Jugoslaviji tudi s trgovino. Kakor pa se poroča iz Belgrada, bo dovolila naša vlada nemškimi bežencem samostojno gospodarsko delovanje samo v proizvodnji, ne pa tudi v trgovini in svobodnih poklicih.

Nesreče

d Zopet velik požar. Ono nedeljo dopoldne se je pojavil ogenj v gospodarskem poslopju posestnika Karla Vurnika na Spodnji Lužnici pri Makolah pri Slov. Bistrici. Goreti je pričela šupa, polna sena ter slame in se je razširil ogenj z bliskavico na sosede in je pogorelo petim posestnikom 19 poslopjij, vse žito in živinska krma. Posestniku Vurniku je požar uničil gospodarsko poslopje, vse seno, svinjak ter dve svinji. Vurnik je ob štiri poslopja. Karlu Hajšek je zgorela hiša, gospodarsko poslopje, parna, kolarnica, šupa z vso krmo; skupaj pet poslopjij. Janezu Motalnu je upepelil ogenj hišo, gospodarsko poslopje ter parno. Temu revežu niso mogli oleti ničesar. Matiji Ritonju je pogorela hiša, gospodarsko poslopje in parna. Skupna škoda znaša nad

RAZNO

Ženine sanje so rešile moša. Angleški časopisi so poročali, da se je ženi konservativn. kandidata Cooper Ramsona na dan pred volitvami sanjalo, da je prejel njen mož skatljico čokolade; on je vzel košček čokolade iz skatljice in ga použil, a komaj je to storil, se je sprudil mrtev na tla. Naslednjega dne je gospod kandidata res prejel po pošti skatljico sladkarij, a žena mu je povedala svoje sanje in mož ni ničesar pokusil, pač pa je izročil poslano mu sladkarije v preiskavo, ki je res dognala, da je blago zastrupljeno. G. Ramson pa je bil v svojem volivnem okrožju izbran z ogromno večino za poročila.

Mizo je vzel seboj za spomin. Neki Amerikanec, ki je prebival v Parizu že 46 let, se je vrnil na stare dni v svojo domovino. S seboj pa je vzel črtni »spomin«. Moč je namreč zahajal vsa časa svojega bivanja v Parizu v eno in isto kavarno, kjer je sedel vedno pri eni in isti mizi in od tam opazoval življenje in vrvenje vleme-

Naš gospod župnik

Spisala Helena Haluschka. Iz nemščine prevedla Marija Kmetova.

>O, gospod nadzornik, zakaj ne! Veste, otroci so napravili dolgo pot po mokrem snegu, nato jih je pa še ploha dohitela, kar se pozimi večkrat pripeti. Pa ni, da bi jih ...ar pustila. Zato je ustanovila moja mati nekakšno okrepčevalnico s posteljami, kopelmi in potrebnim. Seveda je časih kaj smešno vse skupaj, a kaj, sila kola lomik!

Nadzornik se je spet ovestil. Celo razveselil se je s krčne ljubezni lepe vladarice; vse je pohvalil: znanje otrok, disciplino, red. A šolskim oblastem je kar naravnost zabrusil, da je to kulturni škandal; vas brez šole, majhni mučenci, ki morajo pozimi v svojo pogubo kilometre daleč hoditi v šolo...

Iz te svete jeze se je izcimilo povelje za mlado učiteljico, ki je morala naravnost iz zavoda kar koj na službeno mesto. Občani so bili hudi. Zlasti župan je bil osebno užaljen in je že hotel poslati tako pismo višji oblasti, da bi ga prav zares ne bila vteknila za podobo.

Župnik jih je miril, dasi tudi ni soglašal z novopečeno učiteljico. Zakaj neki? Ali ni bila vladarica dobra za vse?

Ta pa je bila vsa v skrbeh za svojo pomožno učiteljico. Ona je bila tista, ki se je naglo začela bojevati s starim šolskim poslopjem. Dala je obnoviti okna, popraviti streho, podpreti zidovje, zagatiti luknje. A čeprav se je zgodilo to in ono: stara stavba je bila videti vendarle še zmeraj strašna in zdolgočasena. Le tedaj je vsa oživelja, kadar je živžgala burja po podstrežju. Takrat se

je zdela, da besnijo vsi strahovi vsega okraja ondi in celo zvon na slemenu se je začel mrko in žalostno oglašati.

>Ubogi deklitč!< je mislila vladarica.

Ubogi deklitč je prišel.

>Salabolt!< je rekel Sebli, ko je stopila iz avta.

>Ubogi deklitč!< je zamrmral tiho župnik, ko je bil kar žalosten, ko je je zagledal. Župan ji je obrnil hrbet; prav nič mu ni bila všeč.

Mlada učiteljica je bila lepa, kar prelepa za grdo hišo, kar premlada za staro gnezdo.

Skoraj tako lepa je bila, ko naša vladarica: plavalasa, kakor le more biti kaka Francozinja plavalasa, skoraj ko opaljeno zlato. Oči so bile velike in vlažne, brčkone so bile modre, a tako temne pod temnimi vejicami, da so bile videti črne. Lica so bila široka, nos kratak in raven, a najljubkejša so bila njena, malo preveč velika usta.

Res je bila skoraj tako lepa ko vladarica; ne sicer tako do dna nežna in pražnja, ne tako kraljevska in s ponosno ljubkostjo oduševljena. Zivahnejša je bila, toplejša, bližja. Neprestano se je gasil njen jasni smeh, ki ga je bilo slišati ko žuborenje pomladanskega potoka. Ce se je ona smejala, so se morali smejati vsi!

Njen pohod v gorsko višavje se je spremenil v norčavo pustolovščino. Vtepla si je namreč v glavo, da bo takoj vzela s seboj vse svoje pohištvo. In česar ni razbil predpotopni avto s proge St. Hypolit-Bremoncourt, to se je sesulo na strahotnem, hribovskem potu. Samo gramofon, čigar zvočnik si je neki šolar zmagoslavno poveznil na glavo, je srečno preстал vožnjo.

Nova učiteljica se je vsemu smejala. Šola se ji je zdela poetična, vas pa za čuda kmetiška.

Jesen je bilo.

Gospodična Suzana si je udobno uredila stanovanje in znaša je staro šolo spremeniti v lično gnezdo. Sebli je

850.000 Din, skupna zavarovalnina pa le samo 82.000 Din.

d Parna žaga, last Ivana in Milana Klun je zgorela v Črnem vrhu v župniji Struge.

d Skedenj in hleve je uničil požar posestniku Francu Osenjaku pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju.

d Zgorel je skedenj posestnika Fabijana Leopolda v Zužemberku.

d Ogenj je upepelil stanovanjsko hišo posestnika Franca Pihlerja v Gruškovcih pri Ptuj.

d V Krki je utonil 20 letni Resnik Silvo iz Dolenje Straže.

d Lokomotiva je raztrgala na celjskem kolodvoru 79 letnega nosača Martina Jerinška, pristojnega v celjsko okoliško občino.

d Granata se je razletela. Dne 22. septembra okoli 6, ko so se pričeli zbirati delavci v belgrajski občinski opekarni »Pionir« v bližini novega pokopališča, se je pripetila velika nesreča, ki je zahtevala človeško žrtev, 5 delavcev pa je hudo ranjenih. Nesrečo je povzročila monitorska granata, ki so jo prejšnjega dne izkopali delavci in je davi eksplodirala vsled nepredvidnosti nekega delavca. Do nesreče je prišlo na sledeči način: Ko so delavci posedli v bližini barake, kjer so imeli spravljeno orodje in pričeli jesti kruh in slive, ki so jih prinesli s seboj v robcih, se je pojavil na vratih barake delavec Hološčan, ki je nesel v rokah napolnjeno granato in jo pričel kazati delavcem, ki so ga takoj opozorili na nevarnost. Delavec Andrej Ešeš je zato vzel temu delavcu granato iz rok in jo spustil na zemljo. V tistem trenutku je granata eksplodirala s silnim pokom in so se železni drobci razleteli na vse strani. Prizor, ki se je nudi po eksploziji, je bil strašen. Na mestu nesreče je ostal mrtev z razmesarjenim prsnim košem delavec Franc Thot, 5 pa jih je

bilo težko ranjenih. Nekemu delavcu je granata odrezala obe nogi, in mu odtrgala desno roko, drugi so zopet ranjeni na glavi, prsih in nogah. Truplo mrtvega delavca je bilo prepeljano v mrtvašnico, ostale ranjence pa so prepeljali v bolnišnico.

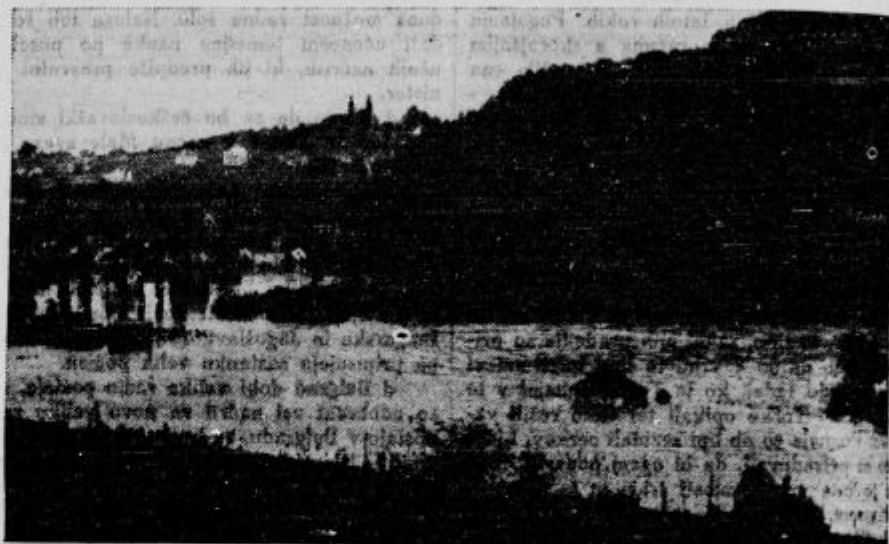
Novi grobovi

d Umrila je v Kostanjevici pri St. Rupertu Terezija Abunar, stara 33 let. Zapušča 4 nepreskrbljene otroke in žalujčnega moža. Bila je dobra in skrbna gospodinja in krščanska mati. N. v m. p.!

d Umrila je dne 19. septembra na Klancu pri Komendi Marija Jenko, žena posestnika in mlinarja. Bolehala je že par let in veliko

trpljenje zelo vdano prenašala. Stara je bila šele 48 let. Zapušča več nedoletnih otrok. Doma je bila iz Rupe pri Kranju. Možu in zapuščenim otročičem naše sožalje.

d Dolino solza so zapustili: v Kovorja 79 letna Antonija Aljančič roj. Ribnikar, mati g. župnika Vincenca na Goriškem in m. Antonije v Ljubljani; na Dunaju 75 letni Julij Belak, bivši dolgoletni glavni ravnatelj Trboveljske premož. družbe; pri Sv. Juriju ob Taboru dr. Viktor Slanik, mornariški štabni zdravnik v p.; na Bledu ga. Giannind Mysar; v Mekinjah 61 letni Jožef Hrovat, finančni nadzornik v p.; v Oregonu v Severni Ameriki Jožef Selak, doma z Dolenjskega; na Črnučah posestnik in obč. svetovalec Mihael Pod-

Poplavljen osemilje pri Celju

popravlil pohištvo, gole stene je lastnoročno prevlekla s pisanimi tapetami iz blaga. Ob dolgih, samotnih večerih si je s čudovito spretnostjo napravila na duceate preprog, blazin in zastorov.

Kakor je zunanje lice hiše zagrizeno zrla v zimsko pokrajino, tako je bila njena notranjščina topla, vesela in domača. Seveda, vladarica je pomagala, kjer je le mogla. Predvsem pri poučevanju, ki mu gospodična Suzana spočetka ni bila kos.

Kmalu so imeli ljudje že zelo radi novo učiteljico; dasi ne tako radi kakor našo vladarico, vendar jako radi.

Jeseni se je še vsomu smejala: ljudem, krajin, živim — vse je bilo tako špansko. A prišla je zima. Manj in manj je bilo gostov iz doline, pota so bila zametena, živina ni nič več hodila na pašo ob jutrih in večerih, umolknilo je pozvanjanje zvoncev na planini. Sploh ni bilo ničesar slišati, le škrcetanje vetrnic in požvižgavanje vetra v kašči.

Pa je na večere hodila Suzana k svoji prijateljici, osamljeni vojni vodovi, ki se je po materinsko zavzela zanjo. Po ure in ure sta sedevali pri ognjišču in Suzana je govorila in se smejala. A velika, tiha kuhinja, polna težkih občutkov, je kmalu zadušila tudi ta smeh.

Suzana je ostajala doma in skušala s klavirjem in gramofonom odstraniti zimske strahove. Čez tri mesece se je pa izkazalo, da so močnejši in revico je začelo dušiti domotožje. Pa se je domislila nečesa, kar se ji je zdelo pametno: ob dolgih večerih je povabila vaško mladič, ji postregla s čajem in jo razveseljevala z gramofonom in so plesali pri njej. A Suzana ni računala s kmečko pametjo. Odkar so pomnili, so na kmetih plesali le ob posebnih prilikah: če so bile cerkvene slavnosti ali o praznikih, pri krstu in na svatbi. Da bi obhajali praznike brez povoda, to se jim je zdelo greh. Ples brez vzroka

jim je bil že zakon brez ljubezni: dekleta znorijo, fantje pa niso za nobeno delo.

Suzana si je s svojo pregrešno godbo pošteno zagodla: skoraj bi bila ob vse spoštovanje in ves ugled vaščanov in morala se je ukloniti in se vesti po kmečkih navadah.

Pa je ob dolgih zimskih večerih spet samevala v družbi svoje duše in prisluškovala njenim pravljicam, a zgoraj v kašči je vabil le veter nočne strahove na ples, zdaj šepetaje zdaj burneje. Njej se prav za prav ni več tožilo po domu in tudi strah je ni bilo več. Njeno samevanje, zavito v sladke sanjarije, je sličilo čarobnemu spanju Trnjučice.

Če sta le mogla, sta prišla k njej župnik in vladarica. Taki dnevi in pa nedelje, ko je smela biti Suzana spodaj pri vladarici, so ji bili veliki prazniki. Tedaj je bila spet vedra in španska, smejala se je jasno in zvoneče, ni prisluškovala sama sebi, in tista Suzana, ki je v hribih živela v pravljicah, se ji je zdela neumna.

Še nekaj dni po takih praznikih je vedro odmevalo v njej. A čim so spet zavilrali snežni meteži, je že sanjarila pri plapolajočem ognju.

Pomlad pa je bila tako lepa, kakršna more biti le tam na planini: lahni oblaki ko ovčice, nežno-modro, pravkar umito nebo, zlato ozračje, cvetoči travniki in plamteče trate. Neprestano so pozvanjali zvonci čred, in na pol divji konji so svobodno dirkali navzgor in navzdol po rebrih. Nihče ni pazil na živino. Sleherna žival je vedela za svoj naslov in je zjutraj sama prišla na planino in se zvečer kadarkoli vrnila v hlev. Krave so molzli kar zgoraj na planini, in če so kje potrebovali konja, ga je prišel iskat kak fant in ponosno prijahal na njem domov.

Suzana se kar ni mogla nagledati teh reči. S šolarji

sta. Te mize se je tako navadil, da jo je pred svojim povratkom v Ameriko od kavararja kupil in jo vzel s seboj za »spomin«.

Stare ščuke. Najpogostejša izmed sladkovodnih rib je ščuka, ki se poleg drobnejših rib, žab, podgan, loti tudi domačih in divjih rac otgosi. Na Ruskem je cel zabeležen žalosten konost 4-letnega kmečkega dekca, ki ga je pri kopanju zagrabila ščuka za nogo in potegnila pod vodo. Ribiči po različnih slovanskih deželah so celo prepričani, da lahko ob sede staro ščuko vrag, ki potem zalezuje ljudi ob reki. Te pravljice so najbrž nastale zaradi tega, ker učaka ščuka kot edina izmed naših domačih rib neverjetno visoko stalo. Dokazano je, da živi ščuka v posameznih primerih do 300 let ali več! Prof. L. Sabanejev v klasičnem delu »Ribe Rusije«, pripoveduje, da so ujeli l. 1896 v Moskvi pri snaženju ribnika v Caricinu 2 metra dolgo ščuko z zlatim obročkom v škrgah. Na obročku je stalo v starinski pisavi: »Spustil car Boris«. To se je moralo zgoditi pred l. 1611 Največjo do se-

PO DOMOVINI

Mladina mora biti naša

V mesecu avgustu so imeli nemški škofje posvetovanje v Fuldji. Daljšo spomenico so predložili tudi sv. očetu. Papež je odgovoril med drugim sledeče:

Proti zlom današnjih dni obstoja le eno odrešilno sredstvo, namreč da se ljudje z Bogom zopet spoprijaznijo, delajo pokoro in od Boga izprosijo milost, ki edina celi rane narodov, državam jamči svobodni obstoj in jih vodi k resničnemu napredku in blagostanju. Da bi pa to tolikanj zaželeno spreobrnitev človeštva pri vas v Nemčiji izpeljali mogli, ste se v smislu mojih navodil odločili, da boste z vsemi močmi podpirali delovanje Katoliške akcije, ki nikdar ni bila človeštvu bolj potrebna kot je danes, in ki je ničesar ne more nadosteti. Katoliška akcija je, kot sem to že večkrat poudaril, sodelovanje neduhovnikov (laikov) z duhovniki. Če se bo pravilno izvajala in vodila, če jo bodo nosila ljubezni žareča srca in če se bo udeleževala v polni

zvestobi do škofov, potem bo za vas postala nova velikanska reka svežih sil, ki se bo plodonosno pretakala med vašimi v revščini ži večimi verniki.

Katoliška akcija pa bo s pridnim, vztrajnim in premišljenim delovanjem dosegla uspehe, ki jih tako želimo, če bo znala zajeti mladino. Ako hočemo, da obdrži katoliška cerkev danes in jutri in vse čase pred nami in ob vsaki okoliščini one pravice, ki jih je dobila od Boga, moramo imeti mladino. Ako želimo, da bo zavladal Kristus v srcih človeštva, pridobimo mladino. Ako naj človeška družba ostane krščanska, neglede na oblike vladavine, bo to delo in zasluga mladine.

Proslava 1900-letnice (Konjice)

Brez vsakih posebnih priprav in zunanjih slovesnosti, smo v naši župniji obhajali spomin Kristusovega Odrešenja, od četrtka 14. do nedelje 17. septembra. Bil je naravnost ganljiv prizor opazovati trume pobožnih vernikov, ki so vse tri dni ob času največjega poljskega dela pustili vse, samo da so se odzvali verski dolžnosti. Nadvse priprčen in očarljiv pogled na rimsko procesijo v soboto zvečer. Izredno mirno in mило vreme je še povečalo vso slavnost. Negledna množica glasno molečih, s svečkami v rokah, je morala ganiti še tako zakrnjeno srce. Posebna čast našim malčkom, saj se je domala vsa šolska mladina in to brez vsakega nadzorstva udeležila spoveda, katerega kar ni hotelo biti konca. Čez eno uro je trajalo, da je bila zopet vsa množica v cerkvi. Nad vso to z lučkami obdano trumo vernikov, je pa visoko na skali konjiške gore žarel velik križ. Zaključek v nedeljo — zopet ena sama slovesnost. Skupno sv. obhajilo pri 6. maši je bilo znak, da

preskrbljenih otrok, ki živi z družino v skrajni bedi, iščemo usmiljeno mamico, ki bi jo sprejela v odgojo za božji lon. Prosimo, javite se na: **Dobrodelno društvo »Varstvo«, Ljubljana, Tyrševa (Dunajska) cesta 17.**

d Ob lepem ali slabem, toplem ali mrzlem vremenu, vedno smo izpostavljeni nevarnosti prehlajenja. eKr je isto večinoma v zvezi z neprijetnimi in zdravju škodljivimi posledicami, se moramo potruditi, da že v kalli zatremo to nevarno bolezen. V ta namen poznamo več sredstev. Najbolj popularno sredstvo, ki papežev ozdravi prehlajenja, so že nad 30 let znahe »Aspirin« tablete »Bayer«.

boršek; v Marenbergu bivša posestnica Marija Drofenik roj. Plotsch; v Ložu hčerka banovinskega zdravnika Marica Raznožnik; na Jesenicah mama učiteljice Minke Markizeti; na Planinci pri Preserju Marija Kavčič roj. Ponikvar; v Cerknici posestnik in mlinar Anton Logar; v Radečah Marjeta Lovšin, mati dveh gg. župnikov. — V Ljubljani so umrli: 63 letni Bernard Perko viš. želez. urad. v p., Ana Merala, mati znanega sodnika, glavni tajnik ljubljanske borze dr. Maric Dobrila in Greta pl. Schoepl. — Naj počivajo v miru!

Razno

d Vsem bivšim članom Bratovskih skladnic! Delavska zbornica opozarja vse bivše članke Bratovskih skladnic, ki so izgubili vsled odpusta ali redukcije svojo službo v rudnikih in s tem pravice, ki so jih imeli pri Bratovskih skladnicah, da jim bodo te pravice propadle, ako se ne prijavijo najkasneje do 30. sept. t. l. pri Bratovskih skladnicah rudnika, kjer so bili zadnjič zaposleni ter plačajo prijavno pristojbino 20 Din. V slučaju, da ne morejo plačati te pristojbine, naj napravijo prošnje na Glavno bratovsko skladnico, da se jim preloži plačilo priznalne pristojbine na kasnejši čas. Vse delavstvo se naproša, da opozori na to obvestilo zainteresirane sodelavce, ki ne čitajo časopisov.

d Gospodinjam priporočamo posredovalnico Kolodvorskega misijona v Kotnikovi ulici št. 8.

d Slike izleta rajhenburških romarjev so zelo lepe in sicer trije posnetki iz Rajhenburga in dva posnetka iz Zagreba. Slike v obliki razglednic so po 5 Din in se morajo plačati v naprej (lahko tudi v znankah). **Dobrodelno društvo »Varstvo«, Ljubljana, Dunajska c. 17.**

d Za šest mesečno dete, srčkanu, zdravo deklico, hčerko invalida-vdovca, očeta osmih ne-

daj poznano ščuko je zaznamoval na isti način cesar Friderik II. Rdečebralec v nekem jezeru blizu Heilbrona l. 1230. Ujeli so jo z mrežo leta 1497, forej 267 let pozne. Ta ščuka je bila skoraj bela od starosti, merila nad 6 m in tehtala 128 kg. Na gradu v Lauternu je ohranjena troječasno naročena slika, dotim sta okostnjak in zlati obroček v mestnem muzeju v Mannheimu.

Napoleonovi dolgovci. O Napoleonu so zgodovinarji napisali že dosti knjig in ni je skoro podrobnosti iz njegovega življenja, ki jo ne bi bili tudi tam omenili. Nihče pa ni se pevedal, da je Napoleon umrl, ne da bi bil poravnal neki mali dolg: 60 frankov. Te dni pa je francoska vlada odlikovala gledal. igralco Vorms-Barette z redom častne legije. Ta igralka pa je vnučinja tistega moža, pri katerem se je Napoleon zadolžil za 60 frankov. L. 1793 je namreč igralkin stari oče Barette odprl v mestecu Avignonu malo kavarno. Takrat pa je tedanja francoska vlada poslala v južno Francijo manjši oddelek, da zatre upor, ki se je začel pojavljati

je hodila na pašnike, iskala konje in tekala za njimi ko fantje. »Še bika se ne boji,« so rekli kmetje. Spet jim je bila všeč. Celo stroga županja iz Bremoncourta je bila čaj pri njej. Župnik in vladarica sta si slej ko prej prizadevala, da ji čim bolj olepšata življenje v samotni. Dajala sta ji knjig, dela, note.

Suzana se je hvaležno smehljala, a se ni doteknila ne knjig ne not, S srcem in dušo je bila pri lepi pomladi. V šoli ji je odpirala okna in vrata. Vsak dan jo je prinašala s krasnimi šopki rož domov. Vriska se je veselila, jo oberc občemala in se časih razjokala, ko da ne more več prenašati njene prevelike lepote.

Pa je prišel lepi princ. Sicer je bil slikar v Parizu. Navdušen za svojo umetnost, je stradaje prebil svoja leta ondi. Ko bi bil že skoraj omagal v borbi za vsakdanji kruh, se mu je zagnusilo človeštvo in razstavil je tako sliko, ki je bila ko žalitev dobrega okusa in kjer se je norčeval iz umetnosti. Svet pa je pokleknil predenj, mu podelilo najvišje odklovanje in odkupil sliko za veliko vsoto. Nato se je mladi mož otresel pariškega prahu in odšel s svojo razkačencostjo v samotno gora.

Na pobočju pogorja Jura je stopila pomlad predenj in ga olajšala. Slikar se je napil lepote in hodil po teh krasotah. Čopiča se ni doteknil. Čemu neki? Te barve, ta luč, ta vonj cvetic: saj mu ne bi nihče verjel, da je ta pravljica zares taka.

Nekega dne pa je jezdilo vitko, svetlo dekletko težkega konja po rdečih tratah, ki so v nežnih, vijoličastih barvah izginjale na obzorju. Z roko se je držala goste grive, ki je v frfotanju tekmovala z lahno dekletovo obleko. Čim je nagnila glavo, so se liki svetlim, zlatim pramenom usuli razpleteni lasje naprej, tako da jih je morala venomer spravljati nazaj.

Tako je jezdila mimo tujea in si v zadregi skušala pokriti noge s frfotajočo oblekico.

Tujej se stal ko vkopan, dokler je mogel le malo videti to prikazen.

Nato je ko nor stekel za njo.

A tega dne je ni več dohitel. Ko je mogel čez več dni dati ime tem sanjam, ki so ga omrežile, je menil, da je ime Suzana polno čarobnosti in more z njim odpreti vrata za paradiz.

Komaj da si je upal izgovoriti ga. Oddaleč je videl Suzano večkrat, a ne več na konju, marveč ko je skromno hodila peš ko drugi ljudje. To se mu je čudno zdelo.

Šla je mimo njega po ozki stezi med mejami, kjer se je šopirilo cvetje oparnice, in je bila pot preozka za dva. On je ves vdan brž planil med trnje.

»Oprostite, gospod!«

»Na uslugo sem vam, gospodična!«

In je čez in čez zardel. Ona se je smehljala. Pariški slikar bi bil skoraj objel oparnice. Odtlej jo je videval vsak dan na istem kraju, ondi, kjer je bila pot preozka za dva človeka.

»Oprostite, gospod!«

»... gospodična...«

Nekoč ji je spodrsnilo na mahovitem kamnu. On ji je ponudil roko. Plašno ga je pogledala, zgrabila za krilo in stekla.

Druga dne ni bila sama. Vladarica in župnik sta šla z njo. V pozdrav mu je lahno prikimala, on pa je tuje odzdravil in se nalašč ozrl na vladarico, ki je preko njega gledala v nebo.

Čez nekaj dni je po vsem pogorju Jura zaman cvetele pomlad: Suzane ni bilo več na stezo med vejami oparnice. Oparnice so cvetele.

Zato so pa v vasi prelestno zadehtela sadna drevesa.

go vsa vzpodbujevalno besedo govornika našle prvi odmev. Popolnoma cerkvena poboljšnost pa je zopet pokazala zvestobo mladine do neboške Matere. Procesija, ki se je vila kakor v soboto zvečer, je združila v sebi še enkrat tako veliko množico. To pot je pospravila vsa slavnost godba Marijine kongregacije, ki je igrala primerne cerkvene skladbe. Nato je bil slovesen sprejem v Marijin vrtec, pridiga, litanije ter slavnost »Te Deum«, nakar smo zaključili na zunaj po proslavo. Spomin nanjo — bo pa ostal neizbrisani v srcu vsakega vernika.

Das bojevnikov.
(Dev. Marija v Polju.)

Spominski dan v vojni padlim bojevnikom priredi v nedeljo dne 1. oktobra naša skupina bojevnikov. Ob 8 zjutraj bo sv. maša za padle v svetovni vojni, a pridigo in darovanjem, kar opravi č. g. vojni kurat Fr. Bonač. Po cerkvenem opravilu liberja pred spomenikom. Pevci zapoje »Vigred« in »Oj Doberdobe«, vmes zaigra godba žalostinke, dve siroti pa bosta deklamirali. Po končanem sporedu bo sestanek članov pri tov. Hladniku. Popoldne ob 15 bo prijateljska zabava pri tov. Fr. Anžurju v Vevčah. Pri priveditvi igra godba našega prosvetnega društva in domači pevci. Vstop prost. Ker pa je čisti dobiček namenjen za podporo brezposelnim bojevnikom, prosimo obilne udeležbe.

Se smol!
(Laparje)

V veličastno manifestacijo slovenske katoliške misli se je pretvoril društveni praznik naše mladine zadnje septembersko nedeljo. Pokazali so, da znajo biti ravno tako resni kot veseli. Izredno pravilno so razumeli ljudje težnje nas mladih. Mogočno število tristoterih, ki so se kljub dežju in blatu udeležili slavlja 30-letnice prosvetnega društva, priča o tem. Najlepša hvala vsem vam, ki ste nam ta dan poklonili ter vam, ki ste prišli. Hkrati naznanjamo, da bomo igro »Pri kapelici«, ponovili na istem prostoru in času drugo nedeljo v oktobru, t. j. osmega. Prosimo, da pridete vsi, ki sedaj niste mogli. Na svidenje!

50 letnica šolskih sester.
(Repenja.)

Drugo septembersko nedeljo smo Repenjci praznovali 50 letnico delovanja šolskih sester na naši šoli. Poklicala jih je Katarina Šporn — Jerajeva mati — ustanoviteljica repenjske šole. Pričele so

s posmuk deklic, katerih je bilo sprva 76. Sestre so začele z enozrednico, danes je pa na šoli že šest razredov. Razen osnovne šole imajo sestre vsa šas tudi zavod za osnovnošolske deklice, od leta 1909 dalje pa tudi kmetijsko-gospodinjisko šolo. Proslava 50 letnice je bila preprosta, a zato tem bolj prisrčna. Za prejšnji dan praznik so repenjska dekleta ves dan in še zvečer med petjem veselih pesmic martijivo pletle vence za proslavo, nekaj fantov in mož je pa v soboto ves dan in še v noč postavljalo mlaje in napravljalo slavoloke, da bi bil sprejem prevz. goosp. knezoškofa prihodnji dan bolj slovesen. Zjutraj pri prvi maši je vsa cerkev navdušeno slavila Boga z ljudskim petjem. Vsi otročki so po šolski maši pričakovali gospoda škofa. Prevzideni je imel ob 10 krasno pridigo in sv. mašo.

Najlepše je pa bilo popoldne pri petih litanijah. Vsi možakarji pod korom smo gospodom pred oltarjem pomagali peti litanije, pa tudi pri odgovorih in odpevih smo krepko pritiskali. Tako navdušeno smo peli, da se je marsikateremu poslušalcu orosilo oko. Celo po hodniku v zakristiji in na cesti pred cerkvijo so ljudje glasno prepevali, ko niso mogli v cerkev. Po litanijah so priredile šolske deklice kratko šolsko proslavo v telovadnici. Rajale so in pele, pri čemer so se vse zelo potrudile. Okr. šolski nadzornik je v kratkem, jedrnatem govoru ljudstvu orisal požrtvovalno delo učiteljic in želim, da bi šola rodila lepe uspehe tudi v prihodnje. Ljubi Bog nam daj še veliko dobrih otroških src, ki bodo dajali našim domovom sonca, šoli in domovini pa čest in oporo.

Izlet na Krim
(Rakitno)

Dne 17. sept. je priredilo prosvetno društvo izlet na Krim; udeležilo se ga je 43 članov in članic. Lepo je zadecelo s krimske planote tje do itanskih ravnin slovenska narodna pesem in še ona: Visoko vrh planin stojim, v veselju srčakem tu živim! — Društvo je pod vodstvom predsednika tudi markiralo pot na Krim, tako da bo omogočen vsakemu turistu dohod na vrh šer. Rakitno in obratno. — Koncem meseca oktobra priredi društvo igro »Domenc«, za katero se izloči že sedaj skrbno pripravljajo.

Spomin na davno nesrečo
(Gora pri Sodražici)

Nedavno je »Društvenik« opozarjal, naj bi se Slovenci bolj brigali za svojo zgodovino in naj bi skušali vse pomembnejše dogodke iz preteklosti ohraniti v živem spominu. Danes hočem jaz obnoviti spomin na strašno nesrečo, ki je zadela nasici Janeži in Petrinči 20. julija 1882, torej pred dobrimi 51 leti. Na svete Ane dan ob 11 zvečer, ravno po košnji, ko je bilo seno domala že posstrebo, se je pokazal rdeč plamen v Petrinčah pri Ozalovih, št. 13. Hipoma je bila v plamenih Urta nova hiša v sosednjih Janežih. Ni trajalo dolgo, pa je nad obema vasičama valovalo strašno ogneno morje, ki je devetnajstim kmetom uničilo na poslopja; gasiti niso mogli, ker ni bilo vode. Le s težavo so rešili živino. Vse drugo je zgorelo. Majčeva mati je hotela iz gorečih hiše rešiti deat, pa se je tako opekla, da je čez par dni umrla. Spomini na take nesreče naj bodo za nas opomina, da bodimo z ognjem vedno previdni. Največ srčec povzroči neprevidnost. — K. J.

Novice

(Preiganje pri Litiji)

V soboto 9. sept. je bil pogreb Marije Zupančič p. d. Pangretovke iz Volavlj. Rajnica je s Jobovo potrpečljivostjo prenašala dolgih pet let — priklenjena na posteljo — svojo bolezen. Strahnih muk jo je rešil On, katerega je prešla hit pred smrtjo kot zadnjo popotnico. Ob njenem grobu plačajo mož in šestero majhnih otročičev. Pri omenjenem pogrebu smo prvič slišali pogrebne molitve po slovenskem obredniku in so mati katerega do solz ganile. — Poročil se je v Viki

Kakor zavržena duša je taval krog šolskega poslopja in bil ves sroččen, če je mogel le za trenotek zagledati belo obleko.

Spodaj v vasi je cvetelo sadno drevje. Na Suzaninem vrtu pa so se odprli težki cvetovi lilij v svoji zreli prelesti.

Ob vrtnih vratih je slonel mladi slikar in je gledal, kako so se odpirali cvetovi in se obračali k solncu. Zalostno je vdihaval njih vonj, ki je obdajal hišo ljubljenske ko oblak cerkvenega kadila. — Zdelo se je, da se mu Suzana izmika. Malokdaj je šla iz hiše. Le na večere je prihajala k vodnjaku po sveže vode. Tedaj jo je videl, kako je sedela s kakim šolarjem na kamnitem obrobku vodnjaka. Gledal je, kako je spuščala vedro na verigi in ga lahkotno vlekla navzgor. Če so tedaj široki rokavi razgalili njene močne, bele lakti, se je mlademu umetniku zazdelo, da ni videl še nikoli takih izredno lepih kretenj. Še na misel mu ni prišlo, da bi ji pomagal.

A ko je bila nekoč sama pri vodnjaku, se je ojunačil in jo nagovoril.

Z globokim pogledom sta se resno zazrla drug v drugega in kakor da je ves svet izginit krog njiju.

Pomlad je odhajala.

Neke noči se je iznorela v krasni, divji vihti. Kakor v sveti jezi je vroče in mogočno zapihala v vsa drevesa, jim potrgala poslednje cvetove, polomila slabotne vejice, stresala debela, besnela po nežnem listju, zvižgala v pečinah, drevila čez trate, grmelala ko mogočne orgle v smrekal in peia — peia tudi v krvi vseh mladih, cvetočih šloveskih otrok.

To je bila noč! Kmetje so se prekrizavali, zaklepali duri, zapirali okna in škropili postelje z blagoslovljeno vodo.

Vsi pozemski duhovi so bili osvobojeni. Kdor se je upal na trate, jih je slišal, ko so vriskali. A nihče so

ni upal iti tja. Niti čevljar, ki je videl nekoga, kako je v vihrajočem plašču tekkel po cesti, in je vedel, da bo moral čez leto dni umreti. Tudi neke klice je zaslišal, ubogi starček, in to je bilo najhujše. Le kaj je zaklical duh zemlje?

Tudi učiteljica je brez dvoma zaslišala klice, ker je odprla vrata. Soseda jo je videla, ko se je zabliskalo, kako je stala na pragu in je bila vsa bela, bosa, vihrajočih las, ki jih je veter podil k vratom.

To je bila noč!

Poslednje cvetove je ugrabila.

V bledem siju novoga dne je odhajal praviljuči princ po lilijski preprogi z vrta učiteljice Suzane.

Niti ozrl se ni na vso to uničeno krasoto.

Suzana se je jokala.

Resno in moreče sta prišla poletje in jesen. Kraljevska otroka se nista videla nič več.

Nobene pravljice ni bilo več, samo življenje, blagoslovljeno življenje polno boja.

Prišla je jesen in prišla je zima.

Nekoč pa se je neka stara ženica konaj pretokla skozi sneg na poti s hribovske vasi doli do Lamolta. Prinašala je skrivnost, skrivnost nečesa najhujšega, kar more zadeti žensko. Z odločno voljo je mogla ohraniti stara žena prav do županata to skrivnost zase, ondi pa je bilo konec njene moči.

»Pomagajte — takoj — kakega človeka v St. Hypolit — vprezite sani — brzovajite najprej staršem — ne, zdravniku — ali orožnikom! — Strašno je...«

Ko je županja slednjči razumela, kaj hoče starka povedati, je morala kar notri. Zupin je tako zardel, da so se zbal, če ga bo zadela kap. Sopihal je: »Ta sramota, ta sramota!« je rekel.

»Fant je,« je povedala starka.

v teh krajih. Med tistniki tega vojaškega oddelka je bil tudi mladi Napoleon, ki je takrat poveljeval 4. topn. polku. — Nekega dne je zaletel Napoleon na let uporne meščane, ki jih je začel kar v kavarni poučevati o njihovi dolžnosti do države in vlada, in možje so ga ubogali. Od takrat naprej pa je začel Napoleon obiskovati kavarno g. Barella kot stalen gost, bil pa je vedno tako »suh«, da si nikoli nič naročil, ali pa na up. Ko je iz Avignona odšel, je zapustil v kavarni 60 frankov dolga. Mladi Napoleon si gotovo ni nikdar mislil, da se bo za njegov neplačani dolg kedaj izvedela in sicer bas odlikovanju potomke njegovčepnika z redom, ki ga je on sam ustanovil.

Kako hitro plavajo ribe? Mnogo ljudi se žudi trditvi, da plavajo ribe približno tako hitro, kakor hitro letijo ptiči. Hitrost ptičjega leta so se dostikrat merili, malo pa so se proučevali, kako hitro plavajo ribe. Neki angleški opazovalec je poskušal ugotoviti postrovi a tem, da je metal v vodo kamenčke, da so se postrovi vse preplavali

V ljubljanskih predmestjih

Vsakemu slovenskemu otroku — „Vrtec“ in „Angelčka“!

»Vrtec«, ta naš najstarejši, najplodonosnejši in najizrazitejši slovenski mladinski list stopa v 64 leto svojega obstoja. Njemu da stopa zvesto in nerazdružljivo ob strani list za najmlajše — »Angelček«, ki tudi že lepo vrsto let vzgaja, uči in zabava svoje mlade prijatelje. 41 let bogate setve in žetve ima že za seboj in še bo oral in sejal po slovenski zemlji, dokler bodo slovenske matere čutile potrebo vzgajati svoje otroke v duhu, v katerem so bile same vzgojene in v duhu, katerega juri narekujejo — vest, srce in razum.

»Vrtec« in »Angelček« sta bila vedno izrazito katoliška mladinska lista in bosta takšna tudi ostala, kajti zavedata se odgovornosti, ki jo imata kot oblikovalca otroških duš do slovenskih staršev in domovine. Ni pa misljeno pod označbo »katoliška lista« zgolj prinašanje strogo enostranskega nabožnega čtiva, marveč je pod to označbo mišljena predvsem osnovna težnja in smernica listov. »Vrtec« in »Angelček« nista in nečeta biti slovenski mladini katedersko suhoparna pridigarja, ampak v vsakem oziru dobra, iskrena prijatelja, ki ji ne bosta bogatila srca samo z večnimi verskimi resnicami, ampak tudi z veselimi smehom in židano voljo. Pot, po kateri jo spremljata od praga domače hiše skozi življenje, je polna sonca in mladostnega hotenja ter se varno neha tam, kjer se blesti njen končni in edini cilj.

Prva številka »Vrtca« in »Angelčka« za novo šolsko leto 1933-1934 sta pravkar izšli in prinašata polno pergišče dobrega in lepega svojim mladim naročnikom.

»Vrtec« ima tole vsebino: 1. Václav Beneš Trebizaký — Orožen Janko: Zakaj so postavili cerkvice na Libušinu. To je legenda, ki jo bodo otroci brali z rastočim zanimanjem. Pisana je sila živahno in kratkočasno. A ta živahnost in kratkočasnost sta samo zunanji lupini, ki otroka privabita, da sam ne ve, kdaj stane sočno jedro iz njiju.

2. Joža Vovk: Ob trdi cesti Slovák spí. Občutna socialna pesem — težko prebavljiva sicer, a močna in kléna — o človeku, ki je omahnil pod življensko pezo na cestni tlak in pobožno zasajal — o skorjici kruha.

3. Janez Rožencvet: Lažibaba. Pravljica. Rožencvet je otrokom že znan in priljubljen pripovedovalec (lani je Mohorjeva družba izdala uspelo zbirko njegovih pravljic). Pripoveduje lahkotno in igrivo, kakor bi orehe stresal. Vzgojni nauk v njegovih pravljicah nikoli ni vesljivo izrazen in je pisatelj med mladimi čitatelji prav zato tembolj zaželen in iskan. Pravljica Lažibaba je ena njegovih najboljših in bo otrokom še posebej ugajala.

4. K. V.: Govoreče jabolko. Tudi ta pravljica, čeprav pisana v duhu in žanru starih pripovedničarjev, ima mnogo vrlin in jo bo otrok s pridom čital ter prebvil v sebi.

5. Venceslav: Gorjanska pesem. Venceslav Winkler, ta najplodovitejši »Vrtčev« in »Angelčkov« sotrudnik, vidno raste z vsakim letom in si čedalje krepkeje utira pot in uveljavlja v mladinski literaturi. Sleherna njegova pesem in zgodba

se odlikuje po močni notranji dinamiki in doživetju ter ima kot izrazilo osnovno potezo sočutje do bednih in zatiranih slojev.

6. Leopold Podlogar: Zgodovina naših trgov in mest. Poleg vzgojno-zabavnega tudi nekaj poučnega, ki bo obogatilo znanje mladih čitatelev.

7. Ksaver Meško: Večer. Pesem, v kateri je s preprostimi sredstvi mehko razgibana verska struna. Zazibala bo dovteto, pobožno otrokovo dušo v blagodejno razmišljanje, ki v toploti materine besede najde svojo obliko in božajo odmev.

Sledi nova rubrika, ki jo je uvedel sedanji urednik »Vrtca« in »Angelčka«, g. katehet Vinko Lavrič: Mladi stražarji. Ima mnogo posrečenih in primernih prispevkov, ki mladim stražarjem ne bodo samo ugajali, ampak jim tudi — koristili. Preželi jih bodo z ljubeznijo do našega lepega Jadranskega morja in z mladostno voljo, da ga branijo pred vsemi sovražniki, ki prežijo ob zahoda in severa, da bi ga nam ugrabili.

Prav tako pestra in bogata je vsebina prve številke letošnjega »Angelčka«. V enem smo si povsem na jasnem: mnogo novih mladinskih listov je bilo zadnja leta poklicanih v življenje, a nobelega od njih ne morejo slovenski starši s tako lahkim srcem in tako mirno vestjo izročiti svojim otrokom v roke kakor »Vrtec« in »Angelčka«. Dajte jim v roke ta dva lista — in daste jim zlato!

»Vrtec« stane za vse leto Din 15.—, s prilogo »Angelček« pa Din 20.—. Lahko pa naročite tudi samo »Angelčka«, ki stane za vse leto Din 5.—. Naročila je poslati na naslov: Vinko Lavrič, Sv. Petra cesta 91. Ljubljana. M. K.

Radio

od 28. sept. do 5. okt. 1933.

Vsak delavnik: 12.15 Plošče — 12.45 Poročila — 13 Čas, plošče — 23 Konec. — Četrtek, 28. septembra: 18 Otrok v predšolski dobi — 18.30 Pogovor s poslušalci — 19 Radio orkester — 19.30 Plošče po željah poslušalcev — 20 — Prenos iz Beograda — 22 Čas, poročila, Radio orkester. — Petek, 29. sept.: 18 Plošče — 18.50 Radio orkester — 19 O sokolstvu — 19.30 Izleti za nedeljo — 20 Prenos iz Zagreba — 22 Čas, poročila, Radio orkester. — Sobota, 30. sept.: 18 Plošče, stančnost — 18.30 Zabavno predavanje — 19 Ljudski nauk o dobrem in zlu — 19.30 Pregled znanjih političnih dogodkov — 20 Prenos iz Bratislave — 22 Čas, poročila, Radio-jazz. — Nedelja, 1. okt.: 8.15 Poročila — 8.30 Gimnastika — 9 Versko predavanje — 9.30 Prenos cerkvene glasbe iz franc. cerkve — 10 Predavanje za delavce — 10.30 Slovenske narodne poje: gđ. Korenčanova, gg. Petrovičič Tone in Dermota s spremljevanjem Radio orkestra — 12 Čas, plošče — 16 Kmetijska ura — 16.30 Fantje na vasi, vmes šramel kvintet iz Hrastnika — 20 Prenos operete iz Ljubljane — 22.30 Čas, poročila. — Ponedeljek, 2. okt.: 18 Gospodinska ura: Pridobitnost kmetijske gospodinjstva — 18.30 Koristne metaljnice — 19 Plošče — 19.30 Poročila za inozemstvo — 20 Plošče — 20.30 Prenos opere iz Beograda, vmes čas in poročila. — Torek, 3. okt.: 11 Šolska ura — 18 Otroški kotiček — 18.30 Plošče — 19 Francosčina — 19.30 Koroška — 20 Plošče 20.30 Romunski večer, prenos iz Bukarešte — 22.40 Čas, poročila. — Sreda, 4. oktobra: 18 Komorna glasba, Radio kvartet — 19 Religija pri prvobitnih narodih — 19.30 Literarna ura — 20 Orgelski koncert gosp. Amil Blaž, vmes samospevi g. Petrovičiča Toneta — 21.30 Slovenski vokalni kvintet — 22 Čas, poročila — 22.30 Angleške plošče.

Listnica uredništva

Stari trg: Je vse »voda« odnesla. Pozdravljen, Pero!

St. Jurij: Dopis, ne vem iz kakšnega vzroka, šele 21. sept. prejel.

Za smeh

Zaročenec: »Toda, ljuba moja, saj sva venčar sklenila, da bova najino zaroko prikrivala drugina. Ona: »Ze res. Pa si nisem mogla pomagat. Včeraj mi je namreč sosedova Reza rekla, da ne noben tepec ne bo maral in tako sem ji dokazala, da sem že zaročena.

Strežnica: »Bolnik se neprestano pritožuje nad hrano; kako je to?»

Zdravnik: »Predpisal sem mu najbolj preproste jedi in kolikor mogoče malo.«

Strežnica: »In mislite da mu bo to pomagalo?»

Zdravnik: »Tega ne vem, toda tako bo prebrani denar in lahko plačal moje račune.«

Ljubljansko barje pod vodo

Bolniki, berite!

Mnogo ljudi boleha vsled živčnih motenj, toži nad prerano utrujenostjo, nad trganjem in bodljaji v glavi, rokah in nogah, na vratu ali na obrazu, dalje nad utripanjem srca, trzanjem in trganjem v sklepah, upehanostjo, nemirom, strašljivostjo, tesnobo, težko sapo, razdražljivostjo, raztresenostjo, pomanjkanjem teka, motnjo v prebavi, omotico, pomanjkanjem spanja in brezštevilnimi drugimi pojavi nervoznosti.

Najhuje pa je pomanjkanje volje za delo ter energije pri živčno bolnem človeku, ki se čuti popolno nesposobnega za delo, brez odpora se vda usodi, nerazpoložen in omejevoljen je in v življenju ne more doseči več nobenih uspehov.

Ako občutite katero izmed navedenih živčnih motenj, če hočete najti odpomoč svoji bolezni,

pišite mi takoj in poslal **brezplačno**
Vam bom

o živčnih boleznih ki Vam bo pojasnila, da je predhodni vzrok vsakega resnega obolenja oslabeitev telesne odpornosti. Prepričali se bode, da se življenje v resnici more podaljšati in se bolezni morejo preprečiti.

Treba je samo hoteti!

Vsak dan mi dobajajo priznanja, mnogo piscev zahval prilaga celo svoje slike. Nekateri teh objavljamo tu spodaj:

Gosp. Nikola S. Bremković, učitelj iz Tuzle v Jugoslaviji, piše:

Gospa Ana Schmid iz Gmundena, Freggasse 5, v Gornji Avstriji, je zelo zadovoljna:

G. pošni uradnik Ab ahm Georg iz Timsoare 1 v Rumuniji, piše:

Po mnogih poskusih z raznimi sredstvi, ki mi niso pomagala, sem zasledil Vaše odlično sredstvo, ki mi je izborno koristilo. Dolgujem Vam veliko hvaležnost.

Kje bi danes že bila, ko bi se ne bila poslužila Vašega zdravljenja. Učinek je bil tako zadovoljiv, da ne potrebujem več nobenega zdravljenja. Naoravili ste mi veliko uslugo in zahvaljujem se Vam iz srca.

Ze po kratki poročil Vaše metode sem opazil nepričakovano dober učinek. Izreklam Vam za služeno zahvalo in porabil bom vsako priliko, da Vas pripočim.

Zadošča opisnica! Zahtevajte še danes brezplačno poučno knjižico!

Zbiralno mesto za pošto:

Ernst Pasternack, Berlin SO
Michaelkirchplatz 13, Abt. 124

VINA prvovrstna po najugodnejših cenah kupite pri **CENTRALNI VINARNI** v Ljubljani

Izšla je Izšla je

in se dobiva

v Jugoslovanski knjigarni, Prodajalni Ničman, v vseh drugih knjigarnah in boljših trgovinah

Družinska Pratika
za leto 1934

z zelo bogato vsebino in krasnimi slikami, ki so same vredne nabavne cene

Din 5.-

za izvod, po pošti 50 par več.

SUHE GOBE

kupuje po najvišji dnevni ceni
SEVER & KOMP.
LJUBLJANA, Gosposvetska cesta št. 5.

Najboljši šivalni stroji in kolesa

so edino ADLER-GRITZNER za dom, industrijo in obrt v vseh opremah.

Istoleta avtorski pletilni stroj DUBIED

Pouk v vezanju brezplačen, — Nizke cene.

JOSIP PETELINC
LJUBLJANA
Telefon 2913

blizu Prešernovega spomenika (za vodo).
Večletna garancija.
Tudi na obroke.

Zaloga v Kranju: Trgovina Levčičnik.

Novo črno brinje

oddaja po ugodni ceni

Ivan Jelačin, Ljubljana, Emonska 2

Zopet znižane cene!

Veselite in korist boste imeli, če si boste nabavili za zimske obleke in plašče sukno v

TRGOVSKI DOM

Sternecki

TOVARNA PEBLA - TI - OBLEK

Cenje št. 19

Dobro sukno . . . . Din 40.—
Trpežno sukno . . . . Din 60.—
Modni kamgarn . . . . Din 80.—

Velika izbira češkega, angleškega in domačega blaga. Zahtevajte novi, veliki ilustrirani cenik in vzorce Obleke se počeni in hitro izdelajo po meri v lastni tovarni.

Cenik in vzorec zastoj!

»Pomislil, Francoz trdi, da se je v dveh mesecih gladko naučil nemščine.«

»Teja ne razumem.«

»Saj ga tudi Nemec ne razume.«

Da si prihranijo stroške

Z oglasom v »Domoljubu«

Razni so vzroki, ki napote trgovca, obrtnika, poljedelca in druge, da naročajo oglase v časopisih. Ta hoče kar najbolje vnovčiti blago, izdelke ali pridelke, oni prav ugodno kupiti predmete, ki jih nujno rabi pri gospodarstvu ali gospodinjstvu, tretji želi potom oglasa dobiti čimprej zanesljivo, izurjeno pisarniško moč, hlapca ali dekle, pomočnik ali delavec zopet že dolgo zaobljeno službeno mesto itd. Vse te pa vodi ista misel in želja, da si potom cenenejšega oglasa prihranijo znatno večje stroške, dolga pota in trud

... in dosežejo siguren uspeh

Snubec: »Moja ljubezen do tebe je goreča, kri mi valovi požilah kot vroča lava bruhajočega ognjenika.«

Franca: »Vzemi ta toplomer v usta, da bom videla žo je rea.«

Naročajte »Domoljuba«!

Kmetovalec

Mi nimamo konkurence in vendar
znižujemo ceno
našim gumijastim škornjem.

Neprestano si prizadevamo, da prilagodimo cene obutve cenam Tvojih pridelkov

Poprej Din 129.-

Sedaj Din **99.-**

Volnene nogavice Din 15.-

Lufov vložek Din 5.-

Za dež in blato ter za vsako delo, ki ga vršite po mokrem terenu na polju, Vam najboljše ustrezajo gumijasti škornji, ki ne prepuščajo vode.

Bata

največja tovarna obutve v Jugoslaviji.

Za smeh

V nekem kraju so imeli sejem in prišel je v mesto tudi vrtljak, ki se je utaboril na veseljenem prostoru. V nedeljo popoldne so ljudje opazili, da se z vrtljakom vozi Štibernik, ki je ves bled in zelen sedel na lesenem konju. Ko pa se je vrtljak ustavil, pa ni niti poskušal, da bi stopil doli. Ker se je to le prevečkrat ponavljalo in so ljudje že mislili, da bo Štibernik padel z konja, je stopil k njemu Dobernik ter mu rekel: »Ja, glej ga no, meni se zdi, da ti je slabo, ali ne. Mar te tako

veseli voziti se s tem »ringelšpilom«? »Še malo ne.« je komaj slišno odvrnil ubogi Štibernik, »ampak tale lastnik vrtljaka mi je bil petdeset dinarjev dolžan, ker pa denarja na noben način ne morem dobiti od njega, moram, ako hočem, da bom kaj imel od tega, vseh teh petdeset dinarjev zavoziti.«

Mati (sinku, ki je kadil cigaro): »Ja, Mirko, kaj pa je to?«

Mirko: »Čisto v redu, mati. Oče se pa igrajo z mojim konjičkom.«

Kyffhäuser-Technikum

BAD FRANKENHAUSEN (KYFFH.)

Za inženere in mojstre / Gradnja strojev / Elektrotehnika / Gradnja avtomobilov / Poljedelski stroji / Gradnja letal / Programi zasooj / Lastno letališče

Gospodinja: »Boli me, da vam moram spet čiti dolg, ki ga imate pri meni.«

Student: »Pa raje nikar. Jaz tako težko gledam žensko, če jo kaj boli.«

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico ako kupujejo kmetijske potrebitne ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov ozroma obrtniki pomočnikov ali vzajencev in narobe

Radio-aparat,

štiricevni Hartley s prvovrstnim zvočnikom in skumulatorjem prodamo po smešno nizki ceni. Kje, pove uprava lista pod št. 11363.

Posestvo v najem!

V Smarjetni gori št. 18, pol ure od Kranja za dobo 6 let ob-toječa iz hiše, gospodarskih poslopij, 6 obdelanih njiv, sadnega vrta travnikov in gozda. Redi se lahko 8 glav živine in 4 prašiči. Ponudbe na upravo Domoljuba pod št. 10.701.

Obične, perilo, usnjate sukniče najceneje pri Preakerju, Ljubljana, Sv. Petra 14

Na prodaj je posestvo z gospodarskimi poslopji v Zvirčah št 43 p. Hinje pri Žužemberku po zelo ugodni ceni. Velikost 17 ha.

Krajevne zastopništvo

agilne, za prodajo »Provandeln« redilnega praška za prašiče, izdelano. Primerno za kmetijske sinove kot postranski zaslužek. Pišite na: »Provandeln«, June Jasp, Ljubljana. Dvoškova ulica 3.

Sube gobe kupuje celo leto in plačuje čim višje. M. Geršak & Co., Ljubljana, Prečna ul. 4.

Prodajam ali dam v najem malo posestvo ker se lahko redi 2 kravi. Prodajam tudi 1000 kg deleja. Naslov v upravi »Domoljuba« pod št. 11219.

Postavnjo, 14 let staro Jernej Šitar, smisel pri Novem mestu

Dobre čevlje dobite pri Jerneju Jeraj, Zapore 10 Smednik.

Pruski kralj Friderik je imel izvrstnega kočijaža, imel pa je to napako, da je bil neizmeren surov in tudi napram kralju ni izbiral besedi. Ker je bilo ob neki priliki kralju vendar le preveč, ga je odstavil ter poslal, da je opravljal blapetska dela. Po nekaj mesecih ga kralj sreča, ko je ravno peljal gnoj na njivo. »No, kako ti je zdi vseč?« ga je nagovoril kralj. »Meni je vseno, s' vozim kralja ali pa gnoj,« je odvrnil kočijaž predrzno. Kralj je izprevidel, da se ta ne bo nikdar poboljšal ter ga je spe' vzel v službo kot kočijaža.

ZAHVALA

Za takej izplačano celo zavarovano vsoto se posmrtniškemu oddelku Vzajemne zavarovalnice »KARITAS« najtežje zahvaljujem.

Zg. Senarska, 22. septembra 1933.

ŠUTA FRANC, l. r.